

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2017. október 31., kedd

Tartalomjegyzék

310/2017. (X. 31.) Korm. rendelet	A Magyar Államkincstárról	28690
311/2017. (X. 31.) Korm. rendelet	Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvadásához kapcsolódó egyes kormányrendeletek módosításáról	28698
312/2017. (X. 31.) Korm. rendelet	A nyugellátások és egyes más ellátások 2017. novemberi kiegészítéséről	28705
313/2017. (X. 31.) Korm. rendelet	A 2017. évi nyugdíjprémiumról és egyes más ellátások után járó egyszeri juttatásról	28706
27/2017. (X. 31.) BM rendelet	A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet és a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ és az utasadat szolgáltatója közötti kapcsolattartás, valamint az adatátadás módjának szabályozásáról szóló 28/2016. (VII. 15.) BM rendelet módosításáról	28709
29/2017. (X. 31.) AB határozat	A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 83/C. §-a, valamint 102/J. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány elutasításáról	28711
405/2017. (X. 31.) KE határozat	A Magyar Művészeti Akadémia elnökének tisztségében való megerősítéséről	28726
1757/2017. (X. 31.) Korm. határozat	Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvadásához kapcsolódó egyes kormányhatározatok módosításáról	28726
1758/2017. (X. 31.) Korm. határozat	A Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény alapján a XLII. A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai fejezet, 32. Egyéb költségvetési kiadások cím, 1. Vegyes kiadások alcím, 28. Filmszakmai közvetett támogatások mozgókép törvény szerinti kiegészítő finanszírozása jogcímcsoport előirányzat túllépésének jóváhagyásáról	28727
1759/2017. (X. 31.) Korm. határozat	A Károlyi–Csekonics Palotaegyüttes felsőoktatási célú hasznosítása érdekében történő átfogó, állagmegóvó felújításával összefüggő kivitelezési munkák, valamint a felújításhoz kapcsolódó egyéb feladatok forrásának biztosításáról	28727
1760/2017. (X. 31.) Korm. határozat	A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap 2017. évi módosított programstratégiájáról, valamint egyes kapcsolódó kormányhatározatok visszavonásáról	28728
110/2017. (X. 31.) ME határozat	Állami felsőoktatási intézmények kancellárjainak megbízásáról	28732

III. Kormányrendeletek

A Kormány 310/2017. (X. 31.) Korm. rendelete a Magyar Államkincstárról

A Kormány

az Alaptörvény 15. cikk (2) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében, valamint a 9–12. § tekintetében az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (2) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján,

a 13. § tekintetében az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a 15. § (1) bekezdése tekintetében a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (2) bekezdésében, valamint a mezőgazdasági termelést érintő időjárasi és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény 24. § (1) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján,

a 18. § (1) bekezdése tekintetében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. A Magyar Államkincstár jogállása és szervezete

- 1. §** A Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) az államháztartásért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) irányítása alá tartozó, központi hivatalként működő központi költségvetési szerv.
- 2. §** (1) A Kincstár vezetője az elnök.
(2) Elnökké szakirányú felsőfokú iskolai végzettséggel, legalább öt éves közigazgatási gyakorlattal és legalább öt éves vezetői tapasztalattal rendelkező magyar állampolgár nevezhető ki.
- 3. §** (1) A Kincstár vezetőjének helyettesei az elnökhelyettesek, akik az elnök munkáját segítik.
(2) Elnökhelyettesé szakirányú felsőfokú végzettséggel, legalább három éves közigazgatási gyakorlattal és legalább három éves vezetői tapasztalattal rendelkező magyar állampolgár nevezhető ki.
- 4. §** A Kincstár
a) a központi szervből,
b) a különös hatáskörű, országos illetékességű igazgatási szervből és
c) a területi szervekből
áll.
- 5. §** (1) A Kincstár központi szerve a Magyar Államkincstár Központ, amely a hatáskörébe tartozó feladatokat az ország egész területére kiterjedő illetékességgel látja el.
(2) A Kincstár központi szervét az elnök közvetlenül vezeti.
(3) A Kincstár központi szervénél több szervezeti egység irányítására igazgatói munkakör létesíthető. Az igazgató tevékenységét igazgatóhelyettes segítheti.
- 6. §** (1) A Kincstár különös hatáskörű, országos illetékességű igazgatási szerve és – a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény alkalmazása során – a Kincstár nyugdíjfolyósító szerve a Magyar Államkincstár Nyugdíjfolyósító Igazgatóság (a továbbiakban: Nyugdíjfolyósító Igazgatóság).
(2) A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági ügyekben a felügyeleti szerv a Kincstár központi szerve.
(3) A Nyugdíjfolyósító Igazgatóságot igazgató vezeti. Az igazgató tevékenységét igazgatóhelyettes segítheti.

- 7. §**
- (1) A Kincstár területi szerveit és azok illetékességi területét az 1. melléklet határozza meg.
 - (2) A Kincstár hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági ügyekben – ha kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – első fokon a területi szervek járnak el.
 - (3) A Kincstár területi szerveinek hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági ügyekben – ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – a fellebbezés elbírálására jogosult szerv és a felügyeleti szerv a Kincstár központi szerve.
 - (4) A területi szervet igazgató vezeti. Az igazgató tevékenységét igazgatóhelyettes segítheti.
- 8. §**
- (1) A Kincstár alkalmazottai felett – ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – a munkáltatói jogokat az elnök gyakorolja. Az elnök a munkáltatói jogkör gyakorlásának jogát a szervezeti és működési szabályzatban – törvényben foglaltak figyelembevételével – teljesen vagy részben átruházhatja.
 - (2) Az elnök, az elnökhelyettes és a Kincstár központi szervének más alkalmazottja a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság és a területi szervek igazgatóját, más vezetőit és ügyintézőit közigazgatási hatósági eljárás során nem utasíthatja. E rendelkezés nem vonatkozik arra az esetre, ha e személyeket felügyeleti hatáskörben eljárva feladat ellátására vagy mulasztás pótlására utasítják.
 - (3) Az önkormányzati ASP rendszerről szóló kormányrendeletben meghatározott működtetési feladatok ellátására a Kincstár központi szervében önálló szervezeti egység működik. E szervezeti egység vezetőjét a Kincstár elnöke az e-közigazgatásért felelős miniszter javaslatának figyelembevételével nevezi ki és menti fel. Az e-közigazgatásért felelős miniszter és a helyi önkormányzatokért felelős miniszter az önkormányzati ASP rendszer működtetésével összefüggésben, a Kincstár törvényességi, szakszerűségi és hatékonysági ellenőrzése, jelentéstételre vagy beszámolóra kötelezése tekintetében javaslatot tehet a miniszternek.
 - (4) A Regionális Fejlesztési Programokhoz kapcsolódó közreműködő szervezeti feladatok ellátásáért felelős vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő szakmai kérdésekben önállóan jár el, akit a Kincstár elnöke a közreműködő szervezeti feladatok ellátásával összefüggésben nem utasíthat. A közreműködő szervezeti feladatok ellátásáért felelős vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő a közreműködő szervezeti feladatok ellátása során a hivatali szervezet vezetőjének minősül, a közreműködő szervezeti feladatok ellátásához szükséges mértékben más szervezeti egységek vezetőinek utasítást adhat.
 - (5) Az igazoló hatósági feladatainak ellátásáért felelős vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő szakmai kérdésekben önállóan jár el, akit a Kincstár elnöke az igazoló hatósági feladatok ellátásával összefüggésben nem utasíthat. Az igazoló hatósági feladatainak ellátásáért felelős vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő az igazoló hatósági feladatok ellátása során a hivatali szervezet vezetőjének minősül, az igazoló hatósági feladatok ellátásához szükséges mértékben más szervezeti egységek vezetőinek utasítást adhat.
 - (6) A közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1306/2013/EU rendelet) 7. cikke szerinti kifizető ügynökségi feladatok ellátásáért felelős vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő szakmai kérdésekben önállóan jár el, akit a Kincstár elnöke a kifizető ügynökségi feladatok ellátásával összefüggésben nem utasíthat. A kifizető ügynökségi feladatok ellátásáért felelős vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő a kifizető ügynökségi feladatok ellátása során a hivatali szervezet vezetőjének minősül, a kifizető ügynökségi feladatok ellátásához szükséges mértékben más szervezeti egységek vezetőinek utasítást adhat.

2. A Kincstár államháztartási feladataival összefüggő rendelkezések

- 9. §**
- (1) A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 109. § (2) bekezdés a) pontja szerinti szervként a Kincstárt jelöli ki.
 - (2) A Kincstár az Áht.-ban és az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendeletben meghatározott feladatai körében
 - a) vezeti a központi költségvetés előirányzat nyilvántartási rendszerét, előirányzati fedezetvizsgálatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb ellenőrzési feladatokat lát el;
 - b) közreműködik az államháztartás alrendszereinek finanszírozásában;
 - c) ellátja a számlavezetési és pénzforgalom-lebonyolítási feladatokat;
 - d) likviditáskezelést végez;
 - e) befektetési szolgáltatást, valamint kiegészítő szolgáltatást nyújt az állam által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tekintetében;

- f) működteti a központosított illetményszámfejtés rendszerét;
- g) beszámolási és könyvvizelési feladatokat lát el az államháztartás számviteléről szóló kormányrendeletben meghatározott központi kezelésű előirányzatok tekintetében;
- h) ellenőrzéseket végez az államháztartás pénzeszközeivel és a nemzeti vagyonnal történő szabályszerű, gazdaságos, hatékony és eredményes gazdálkodás, a beszámolási és adatszolgáltatási kötelezettségek szabályszerű teljesítésének biztosítása érdekében;
- i) ellátja az államháztartás információs rendszerének részét képező elektronikus adatszolgáltató rendszerrel kapcsolatos feladatokat;
- j) összehangolja az államháztartás információs rendszerének fejlesztésével kapcsolatos feladatokat;
- k) végzi a zárszámadás előkészítésével kapcsolatos ügyviteli, nyilvántartási, információgyűjtési és szolgáltatási feladatokat;
- l) ellátja a kezelésében lévő adatok tekintetében a közérdekű adatok igénylésével összefüggő feladatokat.

- 10. §** (1) A Kincstár vezeti a törzskönyvi nyilvántartást.
(2) A törzskönyvi nyilvántartás vezetése során
- a) a Kincstár központi szerve jár el a központi költségvetési szerv, az országos nemzetiségi önkormányzat, az országos nemzetiségi önkormányzat által alapított költségvetési szerv, a törvény által az államháztartás központi alrendszerébe sorolt köztestület, a köztestületi költségvetési szerv és az Országgyűlés, a Kormány vagy a fejezetet irányító szerv felügyelete alá tartozó olyan jogi személy esetén, amelynek törzskönyvi nyilvántartásba vételét törvény írja elő;
 - b) a költségvetési szerv, illetve költségvetési szervnek nem minősülő jogi személy székhelye szerint illetékes területi szerv jár el az a) pontban meg nem határozott olyan költségvetési szerv, vagy költségvetési szervnek nem minősülő jogi személy esetén, amelynek törzskönyvi nyilvántartásba vételét törvény írja elő.
- (3) A törzskönyvi nyilvántartásból csoportos adatállomány átadására kizárólag a Kincstár központi szerve jogosult.
- 11. §** (1) A Kincstár az Áht.-ban meghatározott feladatai ellátásához szükséges informatikai rendszerek üzemeltetésével, illetve fejlesztésével kapcsolatos feladatokat a KINCSINFO Kincstári Informatikai Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: KINCSINFO Nonprofit Kft.) közreműködésével látja el.
(2) A Kincstár és a KINCSINFO Nonprofit Kft. az (1) bekezdésben meghatározott feladatok ellátására vonatkozóan megállapodást köt.
- 12. §** Az Áht. 60/A. § (3) bekezdésében szabályozott részletfizetés engedélyezése során a Kincstár központi szerve jár el.
- 13. §** (1) Az Áht.-ban meghatározott Likviditási Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) tagjait a miniszter határozatlan időtartamra bízza meg.
(2) A Bizottságba
- a) hat tagot a miniszter,
 - b) három tagot a Kincstár elnöke jelöl.
- (3) A Bizottság elnökét a tagok közül a miniszter bízza meg.
(4) A Bizottság tagjait a miniszter bármikor indokolás nélkül visszahívhatja.
(5) A bizottsági tagok feladataik ellátásáért díjazásban részesülnek, amelyet a miniszter vezetése alá tartozó minisztérium saját költségvetéséből biztosít.
(6) A Bizottság önálló munkaszervezettel nem rendelkezik, a titkársági feladatait a Kincstár látja el.

3. A Kincstár pénzbeli és egyéb ellátásokkal kapcsolatos egyes feladatait érintő rendelkezések

- 14. §** (1) A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) 2. § (3) bekezdésére figyelemmel a Kincstárnak
- a) a nyugellátásokkal, a fogyatékosági támogatással, a vakok személyi járadékával és a bányászati keresetkiegészítéssel kapcsolatos feladatkörével összefüggésben a szociál- és nyugdíjpolitikáért felelős miniszter;
 - b) az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásaival, a baleseti táppénzzel és az utazási költségtérítéssel kapcsolatos feladatkörével összefüggésben az egészségbiztosításért felelős miniszter;

- c) a családtámogatásokkal kapcsolatos feladatköreivel összefüggésben az családpolitikáért felelős miniszter;
 - d) a pénzbeli és természetbeni szociális és gyermekvédelmi ellátásokkal, valamint – az állami támogatással kapcsolatos ügyek kivételével – a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatásokkal kapcsolatos feladatköreivel összefüggésben a szociál- és nyugdíjpolitikáért, illetve a gyermekek és az ifjúság védelméért felelős miniszter;
 - e) a nagycsaládosok által igénybe vehető gázdíjkedvezménnyel kapcsolatos feladatköreivel összefüggésben az energiapolitikáért felelős miniszter
- gyakorolja az Áht. 9. § f)–i) pontjában meghatározott, valamint a törvényességi és szakszerűségi ellenőrzési hatásköröket.
- (2) A Kincstár az (1) bekezdésben meghatározott ellátásokkal kapcsolatos ügyekben közreműködik a kormányrendeletben szakmai irányító miniszterként kijelölt miniszternek (a továbbiakban: szakmai irányító miniszter) a fővárosi és megyei kormányhivatalok, valamint a járási (fővárosi kerületi) hivatalok törvényességi és szakszerűségi ellenőrzésével kapcsolatos feladatellátásában, továbbá a szakmai irányító miniszter – a fővárosi és megyei kormányhivatalokkal összefüggő, az Áht. 9. § f)–i) pontjában meghatározott, valamint a törvényességi és a szakszerűségi ellenőrzési hatásköreivel kapcsolatos – intézkedéseinek és döntéseinek előkészítésében.
- (3) A Kincstár központi szerve az (1) bekezdésben meghatározott ellátásokkal kapcsolatban
- a) gondoskodik a Nyugdíjbiztosítási Alappal kapcsolatos tervezési, gazdálkodási, beszámolási és adatszolgáltatási feladatok ellátásáról;
 - b) közreműködik az Egészségbiztosítási Alappal kapcsolatos tervezési, gazdálkodási, beszámolási és adatszolgáltatási feladatok ellátásában;
 - c) gondoskodik azok megállapításához, folyósításához szükséges adatok begyűjtéséről, feldolgozásáról és kezeléséről, valamint a beérkezett adatok ellenőrzéséről, végzi a társadalombiztosítási jogszerzési nyilvántartással és a folyósításra kerülő ellátások nyilvántartásával kapcsolatos feladatokat;
 - d) biztosítja a nem a Nyugdíjbiztosítási Alapból finanszírozott ellátások fedezetének elszámolásával, valamint az általa folyósított egyéb ellátások megállapításával, folyósításával kapcsolatos működési költségek megtérítésével összefüggő feladatok ellátását;
 - e) működteti és fejleszti a nyugdíjbiztosításnak, a családtámogatásoknak, az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásainak, a baleseti táppénznek és az utazási költségtérítésnek a felügyeleti, költségvetési, szakmai ellenőrzési, belső ellenőrzési és központi nyilvántartási rendszerét;
 - f) működteti és fejleszti a szakmai feladatok ellátásához szükséges, illetve jogszabály által a feladat- és hatáskörébe tartozó egyéb informatikai rendszereket, vezeti a jogszabályban meghatározott nyilvántartásokat, meghatározza a szakmai informatikai rendszerek követelményeit, gondoskodik a hivatalos statisztikai adatok gyűjtéséről és közzétételéről;
 - g) felügyeli a fővárosi és megyei kormányhivatalok, valamint a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Korm. rendelet 5/D. §-a szerinti szervek kifizetőhelyeinek tevékenységét, továbbá a fővárosi és megyei kormányhivatalok egészségbiztosítási pénztári feladatai keretében ellátott foglalkoztatók és a kifizetőhelyek felügyeletével kapcsolatos feladatok ellátását;
 - h) közreműködik a fővárosi és megyei kormányhivatalok, valamint a járási (fővárosi kerületi) hivatalok az (1) bekezdés szerinti feladatkörökkel kapcsolatos jogalkalmazói feladatellátásának támogatására szolgáló módszertani útmutatók, szakmai eljárásrendek, szabályzatok és körlevelek kiadásában, meghatározza és rendszeresíti az alkalmazandó nyomtatványokat, iratmintákat, valamint gondoskodik a tájékoztatásról és az igényérvényesítést segítő szolgáltatások fejlesztéséről;
 - i) közreműködik a nemzetközi szerződések előkészítésében és végrehajtásában, kapcsolatot tart fenn a kijelölt illetékes teherviselővel, illetve szervekkel, végzi az európai uniós tagságból és a szociális biztonsági, szociálpolitikai tárgyú nemzetközi egyezmények végrehajtása során adódó koordinációs feladatokat, továbbá részt vesz az európai uniós szakbizottságok és nemzetközi szervezetek szakmai munkájában;
 - j) részt vesz az ellátásokat érintő folyamatok elemzésében és értékelésében, valamint a stratégiai és fejlesztési koncepciók kidolgozásában;
 - k) gondoskodik a vezetők és ügyintézők – ideértve a kifizetőhelyek ügyintézőit is – képzéséről, továbbképzéséről és vizsgáztatásáról, szakmai értekezleteket szervez a feladatkörébe tartozó ellátások megállapítási vagy folyósítási feladatait ellátó szervek számára.

- (4) A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság az (1) bekezdésben meghatározott ellátásokkal kapcsolatban végzi
- a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek eljárásaiban keletkezett küldemények központilag történő érkeztetésével, digitalizálásával, iktatásával és kézbesítésével, valamint ezen ügyekben az elektronikus aláírással kiadmányozott döntések központilag történő nyomtatásával és postai úton történő közlésével kapcsolatos feladatokat;
 - a családtámogatási ellátásokkal, a fogyatékosági támogatással és a vakok személyi járadékával kapcsolatos feladatkörükben eljáró fővárosi és megyei kormányhivatalok és járási (fővárosi kerületi) hivatalok eljárásaiban keletkezett küldemények központilag történő érkeztetésével, digitalizálásával, valamint ezen ügyekben az elektronikus aláírással kiadmányozott döntések központilag történő nyomtatásával és postai úton történő közlésével kapcsolatos feladatokat;
 - a bányászati keresetkiegészítéssel és a nagycsaládosok által igénybe vehető gázdíjkedvezménnyel kapcsolatos feladatkörükben eljáró fővárosi és megyei kormányhivatalok és járási (fővárosi kerületi) hivatalok eljárásaiban keletkezett küldemények központilag történő érkeztetésével kapcsolatos feladatokat.

4. A Kincstár mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatásokkal összefüggő feladatait érintő rendelkezések

- 15. §** (1) A Kormány
- kifizető ügynökségként,
 - mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervként,
 - agrárkárenyhítési szervként,
 - az 1307/2013/EU és az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az információk és dokumentumok Bizottsághoz való eljuttatása tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2017. április 20-ai, 2017/1183/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 4. cikk (1) bekezdése alapján a Mezőgazdasági Menedzsment és Monitoring Információs Rendszer (a továbbiakban: ISAMM) működtetéséhez szükséges Nemzeti Felhasználó Nyilvántartó Testület és a tagállami ISAMM koordinátori feladatainak ellátására a Kincstárt jelöli ki.
- (2) A Kincstárnak az (1) bekezdésben, továbbá a 17. és 18. §-ban meghatározott feladatkörök gyakorlásával összefüggésben – figyelemmel a Ksztv. 2. § (3) bekezdésére és a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 13. § (2) bekezdésére –
- az agrárpolitikáért felelős miniszter a (3) bekezdésben meghatározottak szerint,
 - az agrár-vidékfejlesztésért felelős miniszter a (4) bekezdésben meghatározottak szerint gyakorolja az Áht. 9. § h) és i) pontjában meghatározott, valamint a törvényességi és szakszerűségi ellenőrzési hatásköröket.
- (3) Az agrárpolitikáért felelős miniszter az Európai Mezőgazdasági Garancia Alap (a továbbiakban: EMGA) és a nemzeti intézkedések tekintetében a (2) bekezdés szerinti irányítási hatáskörében
- az intézkedések lebonyolítása körében – a kifizető ügynökségi feladatok kivételével – egyedi utasítást adhat a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv és az átruházott feladatot ellátó szervek részére;
 - az intézkedések költségvetési szabályozásának és tervezésének keretében megállapítja az intézkedések igénylésének és kifizetések idejét, támogatási keretösszegét, a pénzügyi kötelezettségvállalás, az előleg- és részkifizetések mértékét;
 - az 1306/2013/EU rendelet 58. cikk (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján felügyeli az intézkedésekhez kötődő támogatások kapcsán a végrehajtás szakmai ellenőrzését, amelynek keretében jogosult
 - az EMGA-ra vonatkozó célzott vizsgálatok elrendelésére és lefolytatására,
 - értékelési elemzések, jelentések összeállítására az intézkedések végrehajtásáról,
 - ellátni az EMGA végrehajtására vonatkozó ellenőrzések, auditok koordinációs feladatait;
 - az Európai Unió szakbizottságai előtt képviselő nemzeti álláspont kidolgozása keretében a kifizető ügynökségtől, átruházott feladatot ellátó szervtől adatot vagy tájékoztatást kér;
 - szakmai értekezletet, egyeztetést tart, a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervet javaslattételre, véleményezésre felkéri;
 - a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervet és az átruházott feladatot ellátó szervet az általa nyilvántartott valamennyi adat tekintetében adatszolgáltatásra kötelezheti;

- g) az ágazati és szakpolitikai célok elérése érdekében a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által működtetett informatikai adatbázishoz teljes körű hozzáférésre jogosult, az informatikai fejlesztési terveket véleményezi, informatikai fejlesztésére javaslatot tesz;
 - h) előzetesen jóváhagyja a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervnek a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 15. § (2) bekezdésében foglalt tájékoztatóit, közleményeit és nyomtatványait;
 - i) közreműködik a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv intézményi szakmai és felügyeleti ellenőrzésében;
 - j) az intézkedések végrehajtása tekintetében a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervnek adatot szolgáltat;
 - k) az intézkedések végrehajtásához a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által kiadott szabályzatokat, utasításokat és egyéb, a végrehajtás és a jogalkalmazás módját érintő dokumentumait véleményezi;
 - l) a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv megkeresésére állásfoglalást ad ki az intézkedések vonatkozásában.
- (4) Az agrár-vidékfejlesztésért felelős miniszter az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap (a továbbiakban: EMVA) tekintetében a (2) bekezdés szerinti irányítási hatáskörében
- a) az intézkedések lebonyolítása körében egyedi utasítást adhat a közbenső szervezeti feladatot ellátó szerv részére;
 - b) az intézkedések költségvetési szabályozásának és tervezésének keretében megállapítja az intézkedések igénylésének és kifizetések idejét, támogatási keretösszegét, a pénzügyi kötelezettségvállalás, az előleg- és részki fizetések mértékét;
 - c) az 1306/2013/EU rendelet 58. cikk (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján felügyeli az intézkedésekhez kötődő támogatások kapcsán a végrehajtás szakmai ellenőrzését, amelynek keretében jogosult
 - ca) az EMVA-ra vonatkozó célzott vizsgálatok elrendelésére és lefolytatására,
 - cb) értékelési elemzések, jelentések összeállítására az intézkedések végrehajtásáról,
 - cc) ellátni az EMVA végrehajtására vonatkozó ellenőrzések, auditok koordinációs feladatait;
 - d) az Európai Unió szakbizottságai előtt képviselendő nemzeti álláspont kidolgozása keretében a kifizető ügynökségtől, közbenső szervezeti feladatot ellátó szervtől adatot vagy tájékoztatást kér;
 - e) szakmai értekezletet, egyeztetést tart, a közbenső szervezeti feladatot ellátó szervet javaslattételre, véleményezésre felkéri;
 - f) a közbenső szervezeti feladatot ellátó szervet az általa nyilvántartott valamennyi adat tekintetében adatszolgáltatásra kötelezheti;
 - g) az ágazati és szakpolitikai célok elérése érdekében a közbenső szervezeti feladatot ellátó szerv által működtetett informatikai adatbázishoz teljes körű hozzáférésre jogosult, az informatikai fejlesztési terveket véleményezi, informatikai fejlesztésére javaslatot tesz;
 - h) közreműködik a közbenső szervezeti feladatot ellátó szerv intézményi szakmai és felügyeleti ellenőrzésében;
 - i) az intézkedések végrehajtása tekintetében a közbenső szervezeti feladatot ellátó szervnek adatot szolgáltat;
 - j) az intézkedések végrehajtásához a közbenső szervezeti feladatot ellátó szerv által kiadott szabályzatokat, utasításokat és egyéb, a végrehajtás és a jogalkalmazás módját érintő dokumentumait véleményezi;
 - k) a közbenső szervezeti feladatot ellátó szerv megkeresésére állásfoglalást ad ki az intézkedések vonatkozásában.
- (5) A megyei kormányhivatalok európai uniós és nemzeti mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatásokkal összefüggő feladatai tekintetében a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. törvény 6. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott irányítási hatásköröket a Kincstár gyakorolja.

- 16. §** (1) A Kincstárnak a 15. § (1) bekezdésében, valamint a 17. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feladataihoz kapcsolódó ügyekben országos illetékességgel, első fokon a Kincstár központi szerve jár el.
- (2) A Kincstárnak a 15. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feladatai – a kifizetések kivételével – megállapodásban, a Közös Agrárpolitika tagállami végrehajtásával összefüggő feladatokat ellátó egyes szervezetek kijelöléséről szóló kormányrendeletben, továbbá a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a járási (fővárosi kerületi) hivatalokról szóló kormányrendeletben foglaltak szerint ruházhatók át.

- 17. §** (1) A Kincstár feladatkörébe tartozik az Integrált Igazgatási és Ellenőrzési Rendszer működtetése és annak továbbfejlesztése. A Kincstár e feladatkörében működteti
- az ügyfélnyilvántartási rendszert,
 - a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszert (MePAR),
 - az intézkedésekhez kapcsolódó támogatások igazgatási és ellenőrzési rendszerét.
- (2) A Kincstár feladatkörébe tartozik
- a szőlőültetvények országos térinformatikai nyilvántartása,
 - az intervenciók raktárregiszter,
 - a mezőgazdasági és halászati csekély összegű támogatások nyilvántartási rendszere,
 - a monitoring adat-nyilvántartási rendszer működtetése.
- (3) A Kincstár az (1) bekezdésben foglalt feladatkörének ellátása keretében – a kérelemkezelési és helyszíni ellenőrzési feladatok teljesíthetősége érdekében – adatokat kérhet az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 38. § (1) bekezdése szerinti Országos Erdőállomány Adattárból.
- (4) A (3) bekezdés szerinti adatszolgáltatást a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal köteles teljesíteni úgy, hogy az adatok az országosan egységes feladatellátást lehetővé tegyék.
- 18. §** (1) A Kormány az EMVA-ból, az EMGA-ból, valamint a nemzeti hatáskörben finanszírozott intézkedésekhez kapcsolódó, elháríthatatlan külső ok (vis maior) elismerésére irányuló eljárásban – annak elbírálása kérdésében, hogy adott vis maior eset a kérelemben jelzett területen és időpontban bekövetkezett-e –,
- az elsőfokú eljárásban
 - a mezőgazdasági üzem földterületét sújtó természeti csapás, illetve szélsőséges időjárási körülmény (földrengés, árvíz, szélvihar, aszály, belvíz, tűzeset, jégkár, fagykár stb.) tekintetében az agrárkár-megállapító szervként eljáró megyeszékhely szerinti járási hivatalt,
 - az ügyfél állatállományának egy részét vagy teljes egészét sújtó járványos, fertőző megbetegedés vagy elrendelt járványügyi intézkedés esetén az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi feladatkörében eljáró járási hivatalt,
 - az ügyfél gondossága ellenére az állatállománya egészének vagy egy részének elhullása vagy kényszervágása esetén az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi feladatkörében eljáró járási hivatalt,
 - az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény hatálya alá tartozó területet sújtó természeti csapás, illetve szélsőséges időjárási körülmény (földrengés, árvíz, szélvihar, aszály, belvíz, tűzeset, jégkár, fagykár stb.) tekintetében az erdészeti hatóságként eljáró járási hivatalt;
 - másodfokú eljárásban a Pest Megyei Kormányhivatalt szakhatóságként jelöli ki.
- (2) Ha a vis maior kiterjed az ország jelentős részére vagy különösen nagyszámú ügyfelet érint, a Kincstár és a Pest Megyei Kormányhivatal egyeztetés útján állapítja meg a vis maior esemény megállapításának jóváhagyási feltételeit.

5. Záró rendelkezések

- 19. §** (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetése napján 18 órakor lép hatályba.
 (2) Az 1–18. §, a 21–23. § és az 1. melléklet 2017. november 1-jén lép hatályba.
- 20. §** (1) Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF) 2017. október 31-ével az Áht. 11. § (3) bekezdése alapján jogutódlással – a Kincstárba történő beolvadással – megszűnik.
 (2) Az ONYF általános jogutódja a Kincstár.
 (3) A 2017. október 31-én megszűnő ONYF
 a) központi szervének hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági ügyekben 2017. november 1-jétől a Kincstár központi szerve,
 b) különös hatáskörű igazgatási szervének hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági ügyekben 2017. november 1-jétől a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság jár el.
 (4) Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, az ONYF-nek a Kincstárba történő beolvadására az egyes központi hivatalok és költségvetési szervek formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával összefüggő

jogutódlásáról, valamint egyes közfeladatok átvételéről szóló 378/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 1–5. alcímében foglaltakat kell alkalmazni azzal, hogy ahol

- a) jogelőd szervről rendelkezik, azon az ONYF-et,
- b) jogutód szervről rendelkezik, azon a Kincstárt,
- c) 2016. december 31-ét határozza meg, azon 2017. október 31-ét,
- d) 2017. január 1-jét határozza meg, azon 2017. november 1-jét kell érteni.

21. § (1) A 11. § a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) A 15. §

- a) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint
- b) az 1307/2013/EU és az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az információk és dokumentumok Bizottsághoz való eljuttatása tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2017. április 20-ai, 2017/1183/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

22. § A 11. § tervezetének a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikk (7) bekezdése szerinti előzetes bejelentése megtörtént.

23. § Hatályát veszti

- a) a Magyar Államkincstárról szóló 311/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet,
- b) az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságról szóló 73/2015. (III. 30.) Korm. rendelet.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 310/2017. (X. 31.) Korm. rendelethez

A Kincstár területi szervei

	A	B
1.	Elnevezés	Illetékességi terület
2.	Magyar Államkincstár Baranya Megyei Igazgatóság	Baranya megye
3.	Magyar Államkincstár Bács-Kiskun Megyei Igazgatóság	Bács-Kiskun megye
4.	Magyar Államkincstár Békés Megyei Igazgatóság	Békés megye
5.	Magyar Államkincstár Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatóság	Borsod-Abaúj-Zemplén megye
6.	Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság	Budapest, Pest megye
7.	Magyar Államkincstár Csongrád Megyei Igazgatóság	Csongrád megye
8.	Magyar Államkincstár Fejér Megyei Igazgatóság	Fejér megye
9.	Magyar Államkincstár Győr-Moson-Sopron Megyei Igazgatóság	Győr-Moson-Sopron megye
10.	Magyar Államkincstár Hajdú-Bihar Megyei Igazgatóság	Hajdú-Bihar megye
11.	Magyar Államkincstár Heves Megyei Igazgatóság	Heves megye
12.	Magyar Államkincstár Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Igazgatóság	Jász-Nagykun-Szolnok megye
13.	Magyar Államkincstár Komárom-Esztergom Megyei Igazgatóság	Komárom-Esztergom megye
14.	Magyar Államkincstár Nógrád Megyei Igazgatóság	Nógrád megye
15.	Magyar Államkincstár Somogy Megyei Igazgatóság	Somogy megye

16.	Magyar Államkincstár Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazgatóság	Szabolcs-Szatmár-Bereg megye
17.	Magyar Államkincstár Tolna Megyei Igazgatóság	Tolna megye
18.	Magyar Államkincstár Vas Megyei Igazgatóság	Vas megye
19.	Magyar Államkincstár Veszprém Megyei Igazgatóság	Veszprém megye
20.	Magyar Államkincstár Zala Megyei Igazgatóság	Zala megye

**A Kormány 311/2017. (X. 31.) Korm. rendelete
az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvasásához
kapcsolódó egyes kormányrendeletek módosításáról**

A Kormány

az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében,

a 2. alcím tekintetében a hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény 28. § b) pontjában kapott felhatalmazás,

a 3. alcím tekintetében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 101. § (1) bekezdés c), h), i) és l) pontjában, valamint 101/A. § a) és c) pontjában kapott felhatalmazás,

a 4. alcím tekintetében a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 58. § c), d) és g) pontjában kapott felhatalmazás,

az 5. alcím tekintetében a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. § (2) bekezdés f), g), k), l), m) és r) pontjában, valamint (5) bekezdésében kapott felhatalmazás,

a 6. alcím tekintetében a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 162. § (1) bekezdés g) pontjában kapott felhatalmazás,

a 7. alcím tekintetében a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 51. § a) pontjában kapott felhatalmazás,

a 8. alcím tekintetében a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 30. § (1) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazás,

a 9. alcím tekintetében a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény 35/A. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás,

a 10. alcím tekintetében a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés n) pontjában kapott felhatalmazás,

a 11. alcím tekintetében a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 27. § (1) bekezdés f) pontjában kapott felhatalmazás,

a 12. alcím tekintetében a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény 49. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás,

a 13. alcím tekintetében a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény 47. § (1) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás,

a 14. alcím tekintetében a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló 2010. évi CLVII. törvény 2. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás,

a 15. alcím tekintetében a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 22. §-ában, a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 50/A. § (1) bekezdés 22. pontjában, valamint az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény 47. § (1) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás,

a 16. alcím tekintetében az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (1) bekezdés 4. pontjában kapott felhatalmazás,

a 17. alcím tekintetében az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról, valamint egyes nyugdíjbiztosítási tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi CXII. törvény 11. § b) pontjában kapott felhatalmazás,

a 18. alcím tekintetében a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés f) pontjában, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 162. § (1) bekezdés i) pontjában kapott felhatalmazás,

a 19. alcím tekintetében a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés z) pontjában, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 162. § (1) bekezdés zs) pontjában kapott felhatalmazás,

a 21. alcím tekintetében a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés j) pontjában, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 162. § (1) bekezdés o) pontjában kapott felhatalmazás,

a 22. alcím tekintetében a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás,

a 23. alcím tekintetében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 62. § (6) bekezdésében kapott felhatalmazás

alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. Az egyes bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményeiről szóló 23/1991. (II. 9.) Korm. rendelet módosítása

1. § Az egyes bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményeiről szóló 23/1991. (II. 9.) Korm. rendelet 5/B. § (2a) bekezdésében az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár központi szerve” szöveg lép.

2. A hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény végrehajtásáról szóló 113/1994. (VIII. 31.) Korm. rendelet módosítása

2. § A hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény végrehajtásáról szóló 113/1994. (VIII. 31.) Korm. rendelet 5/C. melléklet

- a) 4. pontjában a „Nyugdíjfolyósító Igazgatóságtól” szövegrész helyébe a „nyugdíjfolyósító szervtől” szöveg,
- b) 4. pontjában a „Nyugdíjfolyósító Igazgatóság” szövegrész helyébe a „nyugdíjfolyósító szerv” szöveg lép.

3. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet módosítása

3. § (1) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: TnyR.) 1. § (1) bekezdés c) és d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A Kormány nyugdíjbiztosítási igazgatási szervként)

- „c) a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) Nyugdíjfolyósító Igazgatóságot (a továbbiakban: Nyugdíjfolyósító Igazgatóság),
- d) a Kincstár központi szervét (a továbbiakban: Központ)”
(jelöli ki.)

(2) A TnyR. 1. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

- „(3) A Kormány központi nyugdíjbiztosítási szervként a Központot jelöli ki.”

4. § A TnyR.

- a) 65/D. § (1) bekezdésében, 72/B. § (1a) bekezdésében, 76/B. § (1) bekezdésében, 83. § (1) bekezdésében, 88. § (4) bekezdésében, 88/A. § (5) bekezdésében, 89. § (11) bekezdésében az „az ONYF” szövegrész helyébe az „a Kincstár” szöveg,
- b) 70. § (1) bekezdésében, 76/B. § (2) bekezdésében az „Az ONYF” szövegrész helyébe az „A Kincstár” szöveg,
- c) 71. § (2) bekezdésében a „Nyugdíjfolyósító Igazgatóság” szövegrész helyébe a „Kincstár” szöveg,
- d) 75/D. § (2) bekezdésében az „az ONYF hivatalos” szövegrész helyébe az „a Kincstár” szöveg,
- e) 88/A. § (3) bekezdésében az „az ONYF internetes” szövegrész helyébe az „a Kincstár” szöveg,
- f) 88/A. § (3) bekezdésében az „az ONYF elektronikus ügyintézési rendszeréből” szövegrész helyébe az „a Kincstár nyugdíjbiztosítási elektronikus ügyintézési rendszeréből” szöveg lép.

5. § Hatályát veszti a TnyR. 79. §

- a) (1) bekezdésében a „kincstárnál vezetett” szövegrész,
- b) (3) bekezdésében az „, a kincstár területi szervénél vezetett” szövegrész.

4. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Korm. rendelet módosítása

6. § A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény végrehajtásáról szóló 195/1997. (XI. 5.) Korm. rendelet

- a) 5/A. § (4) bekezdésében az „az ONYF Központja” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár)” szöveg,
- b) 5/D. § (1) bekezdésében az „az ONYF Központjával” szövegrész helyébe az „a Kincstárral” szöveg,
- c) 5/D. § (2) bekezdésében az „az ONYF Központja” szövegrész helyébe az „a Kincstár” szöveg,
- d) 22. § (6) és (8) bekezdésében az „az ONYF” szövegrész helyébe az „a Kincstár” szöveg,
- e) 22. § (8) bekezdésében az „az ONYF-nek” szövegrész helyébe az „a Kincstárnak” szöveg lép.

5. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet módosítása

7. § A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet

- a) 1. § (1) bekezdésében az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságra (a továbbiakban: ONYF)” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstárra (a továbbiakban: Kincstár)” szöveg,
- b) 1. § (6) bekezdésében az „az ONYF Központját” szövegrész helyébe az „a Kincstár központi szervét (a továbbiakban: Központ)” szöveg,
- c) 1. § (8) és (8a) bekezdésében, 11. § (2) bekezdésében, 31/D. § (2) bekezdésében, 31/G. § (1) bekezdésében, 38. § (1) és (5) bekezdésében, 38/A. § (1) és (1a) bekezdésében, 40. § (1) és (2) bekezdésében, 41. § (3) bekezdésében, 41/A. §-ában, 49. § (2) bekezdésében, 49. § (5) bekezdés a) pontjában, valamint 49/A. §-ában az „az ONYF Központja” szövegrész helyébe az „a Központ” szöveg,
- d) 25/B. § (7) bekezdésében az „az ONYF Központ” szövegrész helyébe az „a Központ” szöveg,
- e) 26/A. § (2) bekezdésében az „az ONYF Központja” szövegrész helyébe az „a Kincstár” szöveg,
- f) 31/E. § (1) bekezdésében az „Az ONYF Központja” szövegrész helyébe az „A Központ” szöveg,
- g) 31/E. § (1) bekezdésében és 31/G. § (2) bekezdésében az „az ONYF Központja” szövegrészek helyébe az „a Központ” szöveg,
- h) 31/E. § (1) bekezdésében az „az ONYF részére” szövegrész helyébe az „a Központ részére” szöveg,
- i) 31/G. § (2) bekezdésében az „Az ONYF Központja” szövegrész helyébe az „A Központ” szöveg,
- j) 38/A. § (1) bekezdésében az „az ONYF Központjához” szövegrész helyébe az „a Központ” szöveg,
- k) 38/A. § (1) bekezdésében az „a Magyar Államkincstáron keresztül az átutalásról” szövegrész helyébe az „az átutalásról” szöveg,
- l) 38/A. § (5) bekezdésében és 49/B. §-ában a „Magyar Államkincstár” szövegrész helyébe a „Kincstár” szöveg lép.

6. A gyámhatóságok, a területi gyermekvédelmi szakszolgálatok, a gyermekjóléti szolgálatok és a személyes gondoskodást nyújtó szervek és személyek által kezelt személyes adatokról szóló 235/1997. (XII. 17.) Korm. rendelet módosítása

8. § A gyámhatóságok, a területi gyermekvédelmi szakszolgálatok, a gyermekjóléti szolgálatok és a személyes gondoskodást nyújtó szervek és személyek által kezelt személyes adatokról szóló 235/1997. (XII. 17.) Korm. rendelet

- a) 11/A. § (1) bekezdésében az „Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központja” szövegrész helyébe az „A Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) központi szerve” szöveg,
- b) 11/E. § (1) bekezdésében az „intézmény Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) törzskönyvi nyilvántartásba vételét” szövegrész helyébe az „intézménynek a Kincstár által vezetett törzskönyvi nyilvántartásba történő bejegyzését” szöveg,
- c) 11/E. § (2) bekezdésében a „működéséhez szükséges engedély” szövegrész helyébe a „szolgáltatói nyilvántartásba történő bejegyzésének” szöveg,

- d) 11/E. § (2) bekezdésében a „Kincstár törzskönyvi nyilvántartásba vételéről” szövegrész helyébe az „az intézménynek a törzskönyvi nyilvántartásba történő bejegyzéséről” szöveg lép.

7. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény végrehajtásáról szóló 223/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet módosítása

- 9. §** A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény végrehajtásáról szóló 223/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet
- a) 1. § (1) bekezdésében az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF) főigazgatója” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár központi szerve (a továbbiakban: Központ)” szöveg,
- b) 1/A. § (2) bekezdésében az „az ONYF Központját (a továbbiakban: Központ)” szövegrész helyébe az „a Központot” szöveg,
- c) 4/A. §-ában az „az ONYF-fel” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstárral” szöveg,
- d) 4/C. § (1) bekezdésében a „Nyugdíjfolyósító Igazgatóság” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstár Nyugdíjfolyósító Igazgatóság” szöveg,
- e) 26. § (7) bekezdésében az „az ONYF főigazgatójának” szövegrész helyébe az „a Központnak” szöveg,
- f) 26. § (7) bekezdésében az „Az ONYF főigazgatója” szövegrész helyébe az „A Központ” szöveg,
- g) 29. §-ában az „az ONYF főigazgatója” szövegrész helyébe az „a Központ” szöveg lép.

8. A súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet módosítása

- 10. §** A súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet
- a) 3/A. § (2) bekezdésében a „Nyugdíjfolyósító Igazgatóságot” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstár Nyugdíjfolyósító Igazgatóságot” szöveg,
- b) 3/A. § (3) bekezdésében az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságot (a továbbiakban: ONYF)” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár központi szervét (a továbbiakban: Központ)” szöveg,
- c) 3/A. § (4) bekezdésében az „az ONYF Központja (a továbbiakban: Központ)” szövegrész helyébe az „a Központ” szöveg,
- d) 4. § (2a) bekezdésében az „az ONYF-fel” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstárral” szöveg,
- e) 9. § (3) bekezdésében az „Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központja” szövegrész helyébe az „A Központ” szöveg lép.

9. A közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet módosítása

- 11. §** A közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kszir.) 2. melléklet II. pont
- a) c) alpontjában az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF) és a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervként” szövegrész helyébe az „a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervként” szöveg,
- b) c) alpontjában az „az ONYF” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár” szöveg lép.

- 12. §** Hatályát veszti a Kszir. 1. melléklet 33. pontja.

10. A pénzbeli és természetbeni szociális ellátások igénylésének és megállapításának, valamint folyósításának részletes szabályairól szóló 63/2006. (III. 27.) Korm. rendelet módosítása

- 13. §** Hatályát veszti a pénzbeli és természetbeni szociális ellátások igénylésének és megállapításának, valamint folyósításának részletes szabályairól szóló 63/2006. (III. 27.) Korm. rendelet 6/A. § (1) bekezdés b) pontja.

11. A területfejlesztéssel és a területrendezéssel kapcsolatos információs rendszerről és a kötelező adatközlés szabályairól szóló 31/2007. (II. 28.) Korm. rendelet módosítása

- 14. §** A területfejlesztéssel és a területrendezéssel kapcsolatos információs rendszerről és a kötelező adatközlés szabályairól szóló 31/2007. (II. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Teir.) 2. számú melléklet 1. pontjában foglalt táblázat A:106 mezőjében az „ONYF” szövegrész helyébe a „Kincstár” szöveg lép.
- 15. §** Hatályát veszti a Teir. 2. számú melléklet 2. pontjában foglalt táblázat 33. sora.

12. A közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 85/2007. (IV. 25.) Korm. rendelet módosítása

- 16. §** Hatályát veszti a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 85/2007. (IV. 25.) Korm. rendelet 8. § (3) bekezdésében az „a Magyar Államkincstár vagy” szövegrész.

13. Az Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program adatgyűjtéseiről és adatátvételeiről szóló 288/2009. (XII. 15.) Korm. rendelet módosítása

- 17. §** Az Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program adatgyűjtéseiről és adatátvételeiről szóló 288/2009. (XII. 15.) Korm. rendelet 8. melléklet „Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program Adatgyűjtések és Adatátvételek” című táblázat 1515. és 1915. nyilvántartási számú sorában az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság, illetve jogutódja” szöveg lép.

14. A nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások adatfeldolgozásának biztosításáról szóló 38/2011. (III. 22.) Korm. rendelet módosítása

- 18. §** A nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások adatfeldolgozásának biztosításáról szóló 38/2011. (III. 22.) Korm. rendelet Mellékletében foglalt táblázat B:4 és B:29 mezőjében az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központja” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstár központi szerve” szöveg lép.

15. A korhatár előtti ellátás, a szolgálati járandóság, a balettművészeti életjáradék és az átmeneti bányászjáradék eljárási szabályairól, valamint egyes kapcsolódó kormányrendeletek módosításáról szóló 333/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet módosítása

- 19. §** A korhatár előtti ellátás, a szolgálati járandóság, a balettművészeti életjáradék és az átmeneti bányászjáradék eljárási szabályairól, valamint egyes kapcsolódó kormányrendeletek módosításáról szóló 333/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet
3. § (2) bekezdésében az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF) Központja” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár központi szerve (a továbbiakban: Központ)” szöveg,
 3. § (2) bekezdésében az „az ONYF” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár” szöveg,
 5. § (1) bekezdésében az „Az ONYF Központja” szövegrész helyébe az „A Központ” szöveg,
 5. § (2) bekezdésében és 9. § (5) bekezdésében az „az ONYF Központja” szövegrész helyébe az „a Központ” szöveg,
 9. § (5) bekezdésében az „és az ONYF” szövegrész helyébe az „és a Magyar Államkincstár” szöveg lép.

16. Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet módosítása

- 20. §** Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ávr.) 136. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) A Nyugdíjbiztosítási Alap által folyósított, de nem a Nyugdíjbiztosítási Alapot terhelő ellátások megtérítésére vonatkozó, az ellátások tényleges felhasználás szerinti igénybevételenek ütemezését tartalmazó éves előirányzat-felhasználási tervet a Nyugdíjbiztosítási Alap kezelő szerve készíti el a költségvetési évet megelőző év december 25.

napjáig. A Kincstár az ellátások összegét a Nyugdíjbiztosítási Alap kezelő szerve által elkészített okmányok alapján a hónap utolsó előtti banki napján utalja át."

21. § Az Ávr.

- a) 1. melléklet I. pont 35. alpontjában az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe az „a Kincstár” szöveg,
- b) 6. mellékletében foglalt táblázat A:9 mezőjében az „ONYF” szövegrész helyébe a „Kincstár” szöveg lép.

17. Az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény végrehajtásáról szóló 219/2012. (VIII. 13.) Korm. rendelet módosítása

22. § Az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény végrehajtásáról szóló 219/2012. (VIII. 13.) Korm. rendelet 1. §

- a) (2) bekezdésében az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központja” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár központi szerve” szöveg,
- b) (2) bekezdésében az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság honlapján” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár honlapján” szöveg lép.

18. A szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet módosítása

23. § A szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet

- a) 2. §-ában az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központját” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár központi szervét” szöveg,
- b) 15. § (1) bekezdésében az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár” szöveg lép.

19. A szociális és gyermekvédelmi ellátások országos nyilvántartásáról szóló 392/2013. (XI. 12.) Korm. rendelet módosítása

24. § A szociális és gyermekvédelmi ellátások országos nyilvántartásáról szóló 392/2013. (XI. 12.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésében a „vezető szervnek a Kormány az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központját (a továbbiakban: Központ) jelöli ki” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár központi szerve (a továbbiakban: Központ) vezetői” szöveg lép.

20. A Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet módosítása

25. § Hatályát veszti a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 1. melléklet C) pontjában foglalt táblázat 10. sora.

21. A szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi igénybevevői nyilvántartásról és az országos jelentési rendszerről szóló 415/2015. (XII. 23.) Korm. rendelet módosítása

26. § A szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi igénybevevői nyilvántartásról és az országos jelentési rendszerről szóló 415/2015. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nyr.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

- „(1) A Magyar Államkincstár központi szerve (a továbbiakban: Központ) a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásának (a továbbiakban: szolgáltatói nyilvántartás) adatai alapján, egységes adatbázisban vezet
- a) a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 20/C. §-a szerinti, a személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások, szolgáltatások finanszírozásának ellenőrzése céljából,

valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 139. § (2) bekezdése szerinti, a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti alapellátások és gyermekvédelmi szakellátások finanszírozásának ellenőrzése céljából vezetett nyilvántartást (a továbbiakban együtt: igénybevevői nyilvántartás),

b) az Szt. 20/B. §-a és a Gyvt. 141/A. §-a szerinti országos jelentési rendszert és

c) az Szt. 20. § (2a) bekezdése szerinti adatszolgáltatás rendszerét

[az a)–c) pont szerinti nyilvántartások és rendszerek a továbbiakban együtt: nyilvántartások].”

27. § Az Nyr.

a) 2. § (3) bekezdésében az „az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe az „a Magyar Államkincstár” szöveg,

b) 9. § (2) bekezdésében és 13. § (2) bekezdésében a „valamely” szövegrész helyébe a „területi” szöveg,

c) 10. § (3) bekezdésében az „igazgatóságot” szövegrész helyébe a „területi szervét” szöveg lép.

28. § Hatályát veszti az Nyr. 1. § (2) bekezdése.

22. Az egészségbiztosítási szervekről szóló 386/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet módosítása

29. § Az egészségbiztosítási szervekről szóló 386/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ebszr.) a következő 17. §-sal egészül ki:

„17. § Az egészségügyről szóló 1972. évi II. törvény 1998. július 1-je előtt hatályos 22. §-a alapján megállapított kártalanítási járadékot a nyugdíjfolyósító szerv folyósítja.”

30. § Az Ebszr.

a) 1. § d) pontjában az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF) Központja” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstár központi szerve (a továbbiakban: Központ)” szöveg,

b) 7. § (6) bekezdésében az „az ONYF Központja” szövegrész helyébe az „a Központ” szöveg lép.

23. A nyugellátásokban és egyes más ellátásokban részesülő személyek egyszeri juttatásáról szóló 404/2016. (XII. 8.) Korm. rendelet módosítása

31. § Hatályát veszti a nyugellátásokban és egyes más ellátásokban részesülő személyek egyszeri juttatásáról szóló 404/2016. (XII. 8.) Korm. rendelet 1. § (3) bekezdése.

24. Záró rendelkezések

32. § Ez a rendelet 2017. november 1-jén lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 312/2017. (X. 31.) Korm. rendelete a nyugellátások és egyes más ellátások 2017. novemberi kiegészítéséről

A Kormány a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 101. § (1) bekezdés f) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** (1) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 62. § (3)–(5) bekezdése alapján a nyugellátások és egyes más ellátások 2017. január havi emeléséről szóló 416/2016. (XII. 14.) Korm. rendelet szerint megemelt (a továbbiakban: januári emelés)
1. öregségi nyugdíjban,
 2. özvegyi nyugdíjban,
 3. szülői nyugdíjban,
 4. árvaellátásban,
 5. baleseti hozzátartozói nyugellátásban,
 6. mezőgazdasági szövetkezeti öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékban,
 7. mezőgazdasági szakszövetkezeti tagok növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékában,
 8. korhatár előtti ellátásban,
 9. szolgálati járandóságban,
 10. átmeneti bányászjáradékban,
 11. táncművészeti életjáradékban,
 12. rokkantsági ellátásban,
 13. rehabilitációs ellátásban,
 14. baleseti járadékban,
 15. bányászok egészségkárosodási járadékában,
 16. fogyatékosági támogatásban,
 17. vakok személyi járadékában,
 18. rokkantsági járadékban,
 19. Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló kormányrendelet alapján folyósított ellátásban,
 20. polgármesterek közszolgálati járadékában,
 21. a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti árvák kiegészítő támogatásában,
 22. a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti kiegészítő rokkantsági támogatásban,
 23. a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti kiegészítő hozzátartozói támogatásban,
 24. az egyes személyes szabadságot korlátozó intézkedésekkel vagy semmissé nyilvánított elítéléssel összefüggésben járó – kormányrendelet alapján a Tny. 62. §-ában foglaltak szerint megemelendő – emelésben vagy
 25. a nemzeti helytállásért elnevezésű pótlékban részesülő személy részére egyösszegű kifizetést kell folyósítani.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti egyösszegű kifizetés megilleti a 2016. december 31-ét követő időponttól
- a) megállapított vagy folyósított, az (1) bekezdés szerinti saját jogú ellátásban részesülő személyt is, ha ezt az ellátását a januári emelésre jogosító ellátása helyett, újraszámítás nélkül folyósították tovább, vagy a januári emelésre jogosító ellátás megszűnését követő naptól, újraszámítás nélkül állapították meg – ideértve a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 9. § b) pontja szerinti esetet is –,
 - b) megállapított rokkantsági ellátásban, rehabilitációs ellátásban, baleseti járadékban vagy bányászok egészségkárosodási járadékában részesülő személyt is, ha az ellátását 2017. január 1-jét megelőzően megállapított rokkantsági járadékának vagy januári emelésre jogosító rokkantsági ellátásának, rehabilitációs ellátásának, baleseti járadékának vagy bányászok egészségkárosodási járadékának megszűnését követő naptól állapították meg,
 - c) megállapított, a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti árvák kiegészítő támogatásában részesülő személyt is, ha a támogatás kiszámításának alapját 2017. január 1-jét megelőzően megállapított árvaellátás képezte.

- (3) A (2) bekezdés szerinti ellátások után az egyösszegű kifizetésre való jogosultság akkor is fennáll, ha az ellátásokban több, a (2) bekezdés szerinti változás következett be.
- (4) Az egyösszegű kifizetés időarányos része illeti meg
- a januári emelésre nem jogosító özvegyi nyugdíjban, szülői nyugdíjban, árvaellátásban vagy baleseti hozzátartozói nyugellátásban részesülő személyt, ha az elhunyt jogszerző 2017. január 1-jét megelőző időponttól megállapított öregségi nyugdíjban, korhatár előtti ellátásban, szolgálati járandóságban, átmeneti bányászjáradékban vagy táncművészeti életjáradékban részesült,
 - azt a személyt, akinek esetében az (1) bekezdés szerinti ellátás folyósítása a 2017. évben szünetel vagy szünetelt,
 - a megszűnt ellátás jogosultját, illetve a jogosult halála esetén a Tny. 83. § (2) bekezdésében meghatározott személyt, ha az (1)–(3) bekezdés szerinti ellátásra való jogosultság a 2017. évben megszűnt vagy megszűnik.

- 2. §**
- (1) Az egyösszegű kifizetés összege – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – megegyezik a jogosult részére folyósításra kerülő, 1. § szerinti ellátások 2017. november havi összegének 9,6 százalékával.
 - (2) Az egyösszegű kifizetés megállapítása során a 2017. novemberi ellátásoknak az egyes nyugdíjak felülvizsgálatáról, illetőleg egyes nyugdíjkiegészítések megszüntetéséről szóló 1991. évi XII. törvény alapján megszüntetett nyugdíjkiegészítés helyébe lépő pótlék, továbbá az 1. §-ban nem említett egyéb nem társadalombiztosítási ellátás nélküli összegét kell figyelembe venni.
 - (3) Az egyösszegű kifizetésnek az 1. § (4) bekezdésében meghatározott arányos részét úgy kell kiszámítani, hogy a hozzátartozói nyugellátás 2017. november havi összegének, a szünetelő vagy szüneteltetett ellátás 2017. november havi összegének, illetve a megszűnt ellátás utolsó havi összegének 0,8 százalékát meg kell szorozni a hozzátartozói nyugellátás, a szünetelő vagy szüneteltetett ellátás, illetve a megszűnt ellátás 2017. évi folyósítási hónapjainak számával.
 - (4) Az özvegyi és a szülői nyugdíj megosztása esetén a jogosultakat a folyósított nyugdíjrész alapulvételével megállapított egyösszegű kifizetés illeti meg.
 - (5) Szociálpolitikai vagy szociális biztonsági egyezmény alapján megállapított nyugellátás esetén a magyar szerződő felet terhelő nyugdíjrészt, illetve nyugdíjat kell az egyösszegű kifizetés megállapítása során figyelembe venni.

- 3. §**
- (1) Az egyösszegű kifizetést – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a 2017. november havi ellátással egyidejűleg, hivatalból kell folyósítani.
 - (2) Ha az 1. § szerinti ellátás e rendelet hatálybalépését megelőzően szűnt meg, az egyösszegű kifizetésnek az 1. § (4) bekezdés c) pontja alapján járó időarányos részét a jogosult kérelmére kell folyósítani.

- 4. §** A központi költségvetés a Magyar Államkincstárnak megtéríti az 1. § (1) bekezdés 6–11. és 16–25. pontja szerinti ellátások után járó egyösszegű kifizetés fedezetét és a végrehajtás költségeit.

- 5. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 313/2017. (X. 31.) Korm. rendelete a 2017. évi nyugdíjprémiumról és egyes más ellátások után járó egyszeri juttatásról

A Kormány a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 101. § (1) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján,

a 3–5. § tekintetében az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében,
az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében

eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** (1) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 101. § (5) és (6) bekezdésében foglaltak alapján 2017. évben egyszeri alkalommal nyugdíjprémiumot kell fizetni.
- (2) Ha a jogosult több, nyugdíjprémiumra jogosító nyugellátásban vagy a Tny. 6. § (4) bekezdése alapján azzal egy tekintet alá eső ellátásban is részesül, a nyugdíjprémiumot ezen ellátások együttes összege után kell kiszámítani.
- (3) Ha a nyugdíjprémiumra jogosult személy 2017 novemberében meghal, a nyugdíjprémium a nyugellátásokra vonatkozó szabályok szerint, kérelemre vehető fel.
- 2. §** A Tny. 101. § (6) bekezdés a) pontja szerinti szorzószám 2017. évben 0,6.
- 3. §** (1) 2017 novemberében egyszeri juttatásra jogosult az a személy, aki a 2016. év legalább egy napján, valamint 2017 novemberében
- a) az öregségi nyugdíjkorhatár betöltése nélkül öregségi nyugdíjban vagy a Tny. 6. § (4) bekezdése alapján azzal egy tekintet alá eső ellátásban,
- b) ideiglenes özvegyi nyugdíjban,
- c) korhatár előtti ellátásban,
- d) szolgálati járandóságban,
- e) átmeneti bányászjáradékban,
- f) balettművészeti, illetve táncművészeti életjáradékban,
- g) rokkantsági ellátásban,
- h) rehabilitációs ellátásban,
- i) baleseti járadékban,
- j) bányászok egészségkárosodási járadékában,
- k) fogyatékosági támogatásban,
- l) vakok személyi járadékában,
- m) rokkantsági járadékban,
- n) Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló kormányrendelet alapján folyósított ellátásban,
- o) polgármesterek közszolgálati járadékában,
- p) a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti árvák kiegészítő támogatásában,
- q) a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti kiegészítő rokkantsági támogatásban,
- r) a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti kiegészítő hozzátartozói támogatásban,
- s) az egyes személyes szabadságot korlátozó intézkedésekkel vagy semmissé nyilvánított elítéléssel összefüggésben járó – kormányrendelet alapján a Tny. 62. §-ában foglaltak szerint megemelendő – emelésben vagy
- t) a nemzeti helytállásért elnevezésű pótlékban részesül.
- (2) Az egyszeri juttatás megilleti
- a) a 2017 novemberében az (1) bekezdés szerinti saját jogú ellátásban vagy öregségi nyugdíjban részesülő személyt is, ha ezt az ellátását olyan, az (1) bekezdés szerinti ellátása helyett, újraszámítás nélkül folyósították tovább, vagy olyan, az (1) bekezdés szerinti ellátásának megszűnését követő naptól, újraszámítás nélkül állapították meg – ideértve a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 9. § b) pontja szerinti esetet is –, amelyben a 2016. év legalább egy napján részesült,

- b) a 2017 novemberében rokkantsági ellátásban, rehabilitációs ellátásban, baleseti járadékban vagy bányászok egészségkárosodási járadékában részesülő személyt is, ha ezt az ellátását olyan rokkantsági járadéknak, rokkantsági ellátásának, rehabilitációs ellátásának, baleseti járadéknak vagy bányászok egészségkárosodási járadéknak megszűnését követő naptól állapították meg, amelyben a 2016. év legalább egy napján részesült,
 - c) a 2017 novemberében a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti árvák kiegészítő támogatásában részesülő személyt is, ha a támogatás kiszámításának alapját olyan árvaellátás képezte, amelyben a 2016. év legalább egy napján részesült.
- (3) A (2) bekezdés szerinti ellátások után az egyszeri juttatásra való jogosultság akkor is fennáll, ha az ellátásokban több, a (2) bekezdés szerinti változás következett be.

- 4. §**
- (1) Az egyszeri juttatásra – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltérésekkel – a nyugdíjprémiumra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.
 - (2) Az egyszeri juttatás meghatározásakor valamennyi, a jogosultnak járó, nyugdíjprémiumra vagy egyszeri juttatásra jogosító ellátás összegét össze kell adni, ezen együttes összegre kell a nyugdíjprémium kiszámítására vonatkozó szabályok szerinti számítást elvégezni, majd ennek végeredményéből le kell vonni a jogosultnak járó nyugdíjprémium összegét, és a különbséget kell egyszeri juttatásként folyósítani.
 - (3) Fogytékossági támogatás és vakok személyi járadéka esetén az egyszeri juttatást a 2017 novemberében folyósított 2017. október havi ellátás után kell kiszámítani.

- 5. §** A központi költségvetés a Magyar Államkincstárnak megtéríti a társadalombiztosítás pénzügyi alapjaiból nem finanszírozható egyszeri juttatás fedezetét és azok végrehajtási költségeit.

- 6. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A belügyminiszter 27/2017. (X. 31.) BM rendelete a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet és a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ és az utasadat szolgáltatója közötti kapcsolattartás, valamint az adatátadás módjának szabályozásáról szóló 28/2016. (VII. 15.) BM rendelet módosításáról

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 101. § (1) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 21. § 22. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva,

a 2. alcím tekintetében a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 78. § (1b) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 21. § 21. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva

a következőket rendelem el:

1. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet módosítása

- 1. §** A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2011. BM rendelet) 105. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„105. § Ez a rendelet a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 12. cikke és a Schengeni határ-ellenőrzési kódexnek a külső határokon a releváns adatbázisok lekérdezésével végzett ellenőrzések megerősítése tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. március 15-ei (EU) 2017/458 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”
- 2. §** A 30/2011. BM rendelet 64. § (4) bekezdésében az „összevetheti” szövegrész helyébe az „összeveti” szöveg lép.

2. A Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ és az utasadat szolgáltatója közötti kapcsolattartás, valamint az adatátadás módjának szabályozásáról szóló 28/2016. (VII. 15.) BM rendelet módosítása

- 3. §** A Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ és az utasadat szolgáltatója közötti kapcsolattartás, valamint az adatátadás módjának szabályozásáról szóló 28/2016. (VII. 15.) BM rendelet (a továbbiakban: 28/2016. BM rendelet) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„2. § Az utasadat szolgáltatója a rendelkezésére álló utasadatokat a PNR-adatok utasadat-információs egység részére történő továbbítása során a légi fuvarozók által használandó közös protokollokról és adatformátumokról szóló, 2017. április 28-ai (EU) 2017/759 bizottsági végrehajtási határozatban foglaltaknak megfelelően, a HU PNR rendszer keretében továbbítja a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ (a továbbiakban: TIBEK) részére.”
- 4. §** A 28/2016. BM rendelet 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„3. § (1) Az utasadat szolgáltatójának csatlakozása a HU PNR rendszerhez a TIBEK által bárki számára hozzáférhetően közzétett végrehajtási útmutató alapján történik.
(2) Az utasadat szolgáltatójának csatlakozása a HU PNR rendszerhez akkor valósul meg, ha az utasadat szolgáltatója a TIBEK által meghatározott tesztelési folyamatok elvégzését követően üzemszerűen csatlakozik a HU PNR rendszerhez, a HU PNR rendszer a csatlakozást hitelesíti, és az adattovábbítás a TIBEK által meghatározott formátumban és protokoll szerint működik.”
- 5. §** A 28/2016. BM rendelet 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„7. § Ez a rendelet
a) az utas-nyilvántartási adatállománynak (PNR) a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról szóló, 2016. április 27-ei (EU) 2016/681 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja és

b) a PNR-adatok utasadat-információs egység részére történő továbbítása során a légi fuvarozók által használandó közös protokollokról és adatformátumokról szóló, 2017. április 28-ai (EU) 2017/759 bizottsági végrehajtási határozat végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

3. Záró rendelkezések

6. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

7. § (1) Ez a rendelet az utas-nyilvántartási adatállománynak (PNR) a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról szóló, 2016. április 27-ei (EU) 2016/681 európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikk (2) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

(2) Ez a rendelet

a) az (EU) 2016/399 rendeletnek a külső határokon a releváns adatbázisok lekérdezésével végzett ellenőrzések megerősítése tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. március 15-ei (EU) 2017/458 európai parlamenti és tanácsi rendelet és

b) a PNR-adatok utasadat-információs egység részére történő továbbítása során a légi fuvarozók által használandó közös protokollokról és adatformátumokról szóló, 2017. április 28-ai (EU) 2017/759 bizottsági végrehajtási határozat

végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 29/2017. (X. 31.) AB határozata a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 83/C. §-a, valamint 102/J. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány elutasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló indítvány, bírói kezdeményezések és alkotmányjogi panasz alapján – *dr. Szalay Péter* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Stumpf István* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 83/C. §-a, valamint 102/J. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 83/C. §-a, valamint 102/J. §-a nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.
3. Az Alkotmánybíróság a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 102/I. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezéseket és alkotmányjogi panaszt elutasítja.
4. Az Alkotmánybíróság a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 102/K. §-a alaptörvény-ellenességének, valamint nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét.

Indokolás

I.

- [1] 1. Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 2. § (3) bekezdése alkalmazásával az alapvető jogok biztosja indítványozta az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24. § (2) bekezdése alapján, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja meg, és az Abtv. 41. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében semmisítse meg a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 83/C. §-át, illetve a 102/I–102/K. §-ait, mivel azok ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való joggal. Az indítványozó utalt arra, hogy 2013. év elejétől kezdve számtalan panasz érkezett a hivatalához, amelyben az érintettek az ún. kettős juttatás (öregségi nyugdíj és munkabér együttes fizetése) tilalmát kifogásolták.
- [2] 1.1. A 83/C. § és a 102/I. § értelmében azon személyek, akik öregségi nyugdíjban részesülnek és amellyel közalkalmazotti jogviszony, kormányzati szolgálati jogviszony, állami vezetői szolgálati jogviszony, közsolgálati jogviszony, bírói szolgálati viszony, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszony, ügyészségi szolgálati viszony, fegyveres szervvel hivatásos szolgálati viszony vagy a Magyar Honvédséggel szerződéses vagy hivatásos szolgálati viszony egyikében állnak 2013. január 1-jén, a jogviszony fennállásának tényét 2013. április 30-ig kötelesek bejelenteni a nyugdíjfolyósító szervnek. Ha a jogviszony továbbra is fennáll, akkor ezen személyek esetében az öregségi nyugdíj kifizetését 2013. július 1-jétől szüneteltetni kell.
- [3] Április 2-től a szabályozás kiegészült a 102/J. §-sal, amely szerint a fenti rendelkezések nem alkalmazhatóak az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi

- XX. törvény hatálybalépésétől 2022. december 31-ig a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény alapján rendelkezési állományba helyezett bíróra, valamint a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvény alapján rendelkezési állományba helyezett ügyészre.
- [4] Szintén a fentiek szerint kell szüneteltetni az öregségi nyugdíjat a 102/K. § értelmében a fekvőbeteg-szakellátó és egyes fekvőbeteg-szakellátókhoz kapcsolódó egészségügyi háttér szolgáltatást nyújtó, 100%-os állami tulajdonban lévő, valamint azok 100%-os tulajdonában lévő gazdasági társaságok által ellátott feladatok központi költségvetési szervek általi átvételéről, valamint az ezzel kapcsolatos eljárási kérdések rendezéséről szóló 2013. évi XXV. törvény rendelkezései alapján, az átvétellel érintett gazdasági társaságokkal az átvétel időpontjában munkaviszonyban álló személyekkel létesített közalkalmazotti jogviszony keretében továbbfoglalkoztatott, öregségi nyugdíjban részesülő személy esetében.
- [5] 1.2. Az indítvány érvelést tartalmaz azzal kapcsolatban, hogy a támadott szabályok miért nem tartoznak az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése hatálya alá, vagyis miért nem terjed ki a vizsgálatukra az Alkotmánybíróság hatáskörének korlátozása adó- és költségvetési törvényekkel kapcsolatban.
- [6] Az indítványozó szerint a Tny. vonatkozó rendelkezéseinek költségvetési hatásával kapcsolatban le kell szögezni, hogy a támadott rendelkezések vélhetőleg nem érintenek olyan mértékben jelentős számú nyugdíjast, amelynek már komolyabb költségvetési kihatásai lennének, ugyanis a rendelkezések 2013. július 1-jei alkalmazását megelőzően a Kormány elrendelte a minisztériumok irányítása, illetve felügyelete alá tartozó szerveknél az öregségi teljes nyugdíjban részesülő személyek kötelező nyugdíjazását – azzal a kivétellel, hogy amennyiben a munkáltató különösen fontos érdeke vagy a költségvetési szerv alaptevékenysége indokolja, a munkáltatói jogok gyakorlója – a Kormány véleményének kikérését követően – dönthet a továbbfoglalkoztatásról [1700/2012. (XII. 29.) Korm. határozat]. Azok a nyugdíjkorhatárt elért egészségügyi dolgozók, akik a jogszabályban meghatározott határidőben kérelmezték további foglalkoztatásukat és az engedélyt meg is kapták, illetménykiegészítésben részesülhetnek. A Tny. hivatkozott rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatából és esetleges megsemmisítéséből tehát nem következik kényszerítően a költségvetési törvény módosításának szükségessége, és az nem járna a költségvetési gazdálkodás jelentős módosulásával, így az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése nem akadályozza az indítvány érdemi elbírálását.
- [7] 2. Az indítványozó kifejtette, hogy az előző Alkotmányon alapuló alkotmánybírósági gyakorlat a nyugdíjvárományokat és a nyugellátásokat az alkotmányos tulajdonvédelem szabályai alapján védte. Ezt a 43/1995. (VI. 30.) AB határozat vezette be, különbséget téve a jogbiztonság, illetve a tulajdonhoz való jog által nyújtott védelem között. A biztosítással fedezett szolgáltatások esetében vásárolt jog alapú szerzett jog áll fenn, amelynek korlátozása a tulajdonvédelem szabályai szerint ítéendő meg.
- [8] Az új alkotmányos környezetben az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz. Ebből következik, hogy a korábban tulajdonként megszerzett (és így az alkotmányos tulajdonvédelem alatt álló) vagyoni jogi igényeket az Alaptörvény XIII. cikke védi. Ezt erősítette meg a (már az Alaptörvény hatálya alatt elfogadott) 3048/2013. (II. 28.) AB határozat is, amely rámutatott, hogy a társadalombiztosítási jogviszonyokkal összefüggő szolgáltatások esetében továbbra is fennáll az alkotmányos tulajdonvédelem, amelynek korlátozása a közérdekségi teszt alapján állapítható meg.
- [9] A tulajdonvédelmi hivatkozás szempontjából az indítványozó hangsúlyozza, hogy ugyan az Alaptörvény nem nevesíti a nyugdíjrendszer biztosítási elemét, azonban mindaddig, amíg járulékok formájában tulajdonelvonás történik, addig e biztosítási elem fennáll. Ez akkor is igaz, ha a jogalkotó a munkáltató (kifizető) által fizetendő járulékot 2012. január 1-jétől szociális hozzájárulási adóvá alakította át, amelynek mértéke jelentősen meghaladja a munkavállalói nyugdíjjárulék mértékét.
- [10] 3. Az indítványozó végezetül rámutat arra, hogy az elmúlt években a nyugdíjrendszer gyökeres változáson ment át, mely változásnak a támadott rendelkezések is részesei. Az Alkotmányhoz képest e területen megváltozott az Alaptörvény koncepciója, a változások érintették többek között a korhatár előtti, illetve a rokkantsági ellátásokat, és észlelhető, hogy a szabályozás a szociális hozzájárulási adó bevezetésével a biztosítás helyett egyre inkább a szolidaritás irányába tolódik el. E tendenciának felel meg a támadott rendelkezések által bevezetett új rendszer is. Álláspontja szerint az ilyen nagy jelentőségű, számos embert (jelenlegi, illetve jövőbeni nyugdíjasok) érintő változásoknak át kell esniük az Alkotmánybíróság vizsgálatán, mint ahogyan történt ez a rendszerváltást követő minden jelentős, nyugellátást érintő változtatás esetében is.

- [11] 4. Egy magánszemély indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a Tny. 83/C. §-át és a 102/I–102/K. §-ait, mivel azok ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikkében írt tulajdonhoz való joggal és az Alaptörvény XV. cikkében írt azon alapelvvel, amely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő.
- [12] Kérelme indokolásaként előadta, hogy 2002. szeptember 1-jétől szolgálati nyugdíjat állapítottak meg részére, ezt követően közszolgálati jogviszonyban állt; közszolgálati jogviszonya munkáltatójának 2013. szeptember 3-i intézkedése alapján szűnt meg. A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 2013. július 3-án kelt, 546-1190-4. számú határozatával a panaszos öregségi nyugdíjának 2013. július 1. napjától történő szüneteltetéséről döntött. E határozat ellen a kérelmező fellebbezéssel élt. A másodfokon eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az indítványozó a közigazgatósági határozatok megsemmisítése illetve megváltoztatása iránt pert indított. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.3380/2014/7. sorszámu, 2015. április 9-én kézhez vett ítélete a keresetet elutasította.
- [13] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban azzal érvelt, hogy 44 évi szolgálati idő alapján részesül öregségi nyugellátásban, amely őt pusztán emiatt, tehát a megszerzett szolgálati idő alapján illeti meg, ezt tőle meg nem vonhatják, annak folyósítását fel nem függeszthetik, nem szüneteltethetik, mert ezzel a tulajdonhoz való jogát sértik meg. A hivatkozott jogszabály ezen túlmenően a köztisztviselői, illetve a Tny. 83/C. § (1) bekezdésében felsorolt jogviszonyban álló személyeket hátrányosan megkülönbözteti, mivel a már megszerzett öregségi nyugdíjak folyósítását csak ezen foglalkoztatottak esetében rendeli szüneteltetni, más esetekben ilyen korlátozást nem lát indokoltnak.
- [14] Kérte az Alkotmánybíróságot, hogy az előadottak alapján semmisítse meg a Tny. 83/C. §-át és 102/I–102/K. §-ait. Utalt arra, hogy az alapvető jogok biztosa Alaptörvénybe ütközés miatt már nyújtott be indítványt hasonló érveléssel.
- [15] Az indítvány kiegészítésében kifejtette, hogy a nyugdíjat az arra jogosult nem szociális rászorultság alapján, hanem a hosszú időn át, a munkabéréből törvényi kötelezettség alapján történő levonás által teljesített befizetések ellenértékéeként kapja, amelyet – már megszerzett vagyoni jogi igényként – megillet az alkotmányos tulajdonvédelem, amelynek korlátozása a közérdekűség teszt alapján állapítható meg [3048/2013. (II. 28.) AB határozat]. A Tny. 83/C. §-ában foglalt, a tulajdonhoz való jog korlátozását előidéző rendelkezés, annak közérdekűségének elfogadása ellenére sem minősül arányosnak, tekintettel arra, hogy az a megszerzett tulajdont teljes mértékben elvonja, egy olyan körülmény miatt – nevezetesen, hogy a nyugdíjra jogosult személy egyébként dolgozik-e, és ha igen, akkor a Tny. 83/C. §-ában meghatározott munkakörökben – amely nem releváns kérdés a tulajdonvédelem szempontjából. A fent előadottak alapján tehát a Tny. 83/C. §-ában foglaltak sértik a panaszos részére az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdése által biztosított jogot, azáltal, hogy a tulajdon mint alkotmányos alapjog korlátozására vonatkozó szabályokat sértő módon korlátozzák az öregségi nyugdíjához való hozzáférést tekintettel arra, hogy az általa a szolgálati ideje alatt megszerzett nyugdíját – munkáltatójának személyére tekintettel – teljes mértékben, végérvényesen elvonják. A sérelmezett, Alaptörvénybe ütköző jogszabály a panaszost hátrányosan megkülönbözteti pusztán azáltal, hogy ő közszolgálati jogviszonyban áll(t), holott a foglalkoztatónak jogában áll eldönteni, hogy alkalmaz-e öregségi nyugdíjban részesülő személyt, vagy sem. Nyilvánvaló, hogy a foglalkoztató nem az érintett személy életkora, nyugellátása vagy annak hiánya alapján dönt a foglalkoztatásról, hanem a betöltendő munkakörre való alkalmasságot, szakmai ismereteket és tapasztalatot veszi figyelembe. Az adott esetben ez anyagi hátrányt jelent a panaszosnak, hiszen a már megszerzett tulajdonát (a már megszolgált nyugdíját) a jogszabály elvonja, míg más jogviszonyban álló nyugdíjasok esetében ilyen korlátozást a jogszabály nem ír elő.
- [16] 5. Több bírói kezdeményezés indítványozta a Tny. 83/C. § (1) és (4) bekezdése, valamint 102/I. § (1)–(2) bekezdése alaptörvény-ellenessége és nemzetközi szerződésbe ütközése vizsgálatát is.
- [17] A Kúria az Mfv.III.10.403/2015/6., továbbá az Mfv.III.10.770/2016/4. sorszámu végzései az előtte folyamatban lévő két ügyben fordult az Alkotmánybírósághoz. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 34.M.1578/2016/7., valamint a 24.M.755/2016/6. sorszámu végzései két ügyben szintén kezdeményezte az ún. kettős juttatás tilalmáról szóló szabályok vizsgálatát.
- [18] Az Abtv. 25. §-a és 32. § (1)–(2) bekezdése alapján benyújtott bírói kezdeményezések hivatkoznak az alapvető jogok biztosa által 2013. május 16-án benyújtott, az Alkotmánybíróság előtt II/782/2013. szám alatt folyamatban lévő ügyben előterjesztett indítványra, továbbá az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) Kamarája által a 78117/13. számon folyamatban volt, Fábíán kontra Magyarország ügyben 2015. december 15-én hozott ítéletre.

- [19] A bírói kezdeményezések szerint a mondott szabályok sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, továbbá a Fábián kontra Magyarország ügyben 2015. december 15-én hozott ítélet ismeretében, a Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) Első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkében biztosított tulajdonhoz való jogot.
- [20] 6. Az Alkotmánybíróság az indítványokat – az Alkotmánybíróság Ügyrendje 34. § (1) bekezdése alapján – egyesítette és egy eljárásban, tartalmuk szerint bírálta el.
- [21] 7. Az Alkotmánybíróság 2015. április 21-én megkereste a nemzetgazdasági minisztert, hogy küldje meg az alapvető jogok biztosa indítványával kapcsolatos álláspontját, különös tekintettel annak 2. pontjára (hatáskör-korlátozás), továbbá tájékoztassa az Alkotmánybíróságot az 1700/2012. (XII. 29.) Korm. határozat 1.2. pontja, 1.3. pontja és 1.7. pontja alapján 2013. július 1-jét követően foglalkoztatott személyek számáról, valamint arról, hogy az öregségi nyugdíj kifizetése szüneteltetésének a hatályvesztése milyen összefüggésben áll az államháztartással és a költségvetéssel, így különösen a nyugellátásokra a költségvetési törvényben előírt összeget 2015-ben, és ezzel a költségvetési törvényt hogyan érintené.
- [22] A miniszter a megkeresésre – az Emberi Erőforrások Minisztériuma (a továbbiakban: EMMI) és az Igazságügyi Minisztérium (a továbbiakban: IM) bevonásával – írt válaszában utalt arra, hogy a kettős juttatás tilalmával kapcsolatos, EJEB előtti Fábián kontra Magyarország ügyben az EJEB Kamarája által 2015. december 15-én hozott döntés felülvizsgálata érdekében a Kormány a Nagykamarához fordult, az EJEB öttagú testülete pedig 2016. május 2-án hozott döntésével elfogadta a Nagykamara általi felülvizsgálatot kezdeményező kérelmet, az EJEB döntése tehát még nem vált véglegessé.
- [23] Tekintettel arra, hogy az ügyben meghozott döntés még nem volt végleges, a végleges döntés viszont a nemzetközi szerződésbe ütközés alkotmánybírósági vizsgálatának előkérdése, az Alkotmánybíróság a Nagykamara eljárásának befejezéséig – az Ügyrend 41. § (3) bekezdése és 45. §-a alapján – a saját eljárását felfüggesztette. A Nagykamara 2017. szeptember 5-én döntést hozott. Ezért az Alkotmánybíróság az eljárást tovább folytatta.
- [24] 8. A Tny. 102/I. és 102/K. §-át 2017. január 1-jétől hatályon kívül helyezte a Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2016. évi LXVII. törvény 166. §-a. Ezek a szabályok a jogviszonyban állás tényének a határidőhöz kötött bejelentéséről és az öregségi nyugdíj szüneteltetéséről szóltak a módosítás hatálybalépésekor. A bírói kezdeményezésekre és az alkotmányjogi panaszra tekintettel azonban az Alkotmánybíróság a 102/I. §-át érdemben vizsgálta.
- [25] Az Alkotmánybíróság a Tny. 102/K. §-a alaptörvény-ellenességének, valamint nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárást megszüntette; az Abtv. 24. § (2) bekezdése szerinti eljárás okafogyottá vált, hatályon kívül helyezett szabályt pedig az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben nem alkalmazták, ezért nem is támadták.

II.

- [26] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:
„Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.”
„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.
(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”
„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”
„37. cikk (4) Mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való

joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg. Az Alkotmánybíróság az e tárgykörbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek.”

[27] 2. Az Egyezmény szerint:

„Kiegészítő jegyzőkönyv az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményhez [...]

1. Cikk – Tulajdon védelme

Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.”

[28] 3. A Tny.-nek az első indítvány benyújtásakor hatályos rendelkezései szerint:

„83/C. § (1) Az öregségi nyugdíj folyósítását – a jogviszony létesítésének hónapját követő hónap első napjától a jogviszony megszűnése hónapjának utolsó napjáig – szüneteltetni kell, ha a nyugdíjas közalkalmazotti jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, állami vezetői szolgálati jogviszonyban, köztisztviselőként vagy közszolgálati ügykezelőként közszolgálati jogviszonyban, bírói szolgálati viszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban, ügyészségi szolgálati viszonyban, fegyveres szervvel hivatásos szolgálati viszonyban vagy a Magyar Honvédséggel szerződéses vagy hivatásos szolgálati viszonyban áll.

(2) A nyugdíjfolyósító szerv az öregségi nyugdíj folyósításának szüneteltetéséről és a jogalap nélkül felvett öregségi nyugdíj visszafizetéséről – a nyugellátásban részesülő személynek a 97. § (5) bekezdése szerint tett bejelentése, illetve az állami adóhatóság által közölt adatok alapján – hivatalból dönt.

(3) Az öregségi nyugdíj szüneteltetésének időtartama alatt az érintett nyugdíjasnak minősül.

(4) Az öregségi nyugdíj a nyugdíjas kérelmére akkor folyósítható újból, ha a jogosult igazolja az (1) bekezdés szerinti jogviszony megszűnését.

(5) Az öregségi nyugdíj újbóli folyósítása során a 83/A. § (3) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.”

„102/I. § (1) A 2013. január 1-jén a 83/C. § (1) bekezdése szerinti jogviszonyban álló, öregségi nyugdíjban részesülő személy a 83/C. § (1) bekezdése szerinti jogviszony fennállásának tényét 2013. április 30-áig köteles bejelenteni a nyugdíjfolyósító szervnek.

(2) A 2013. január 1-jén a 83/C. § (1) bekezdése szerinti jogviszonyban álló személy öregségi nyugdíját – ha a 83/C. § (1) bekezdése szerinti jogviszonya továbbra is fennáll – 2013. július 1-jétől kell szüneteltetni.

102/J. § A 18. § (2) bekezdés c) pontja, (2a) bekezdés b) pontja, a 83/C. § és a 102/I. § a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény alapján rendelkezési állományba helyezett bíróra, valamint a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvény alapján rendelkezési állományba helyezett ügyészre nem alkalmazható az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépésétől 2022. december 31-ig.

102/K. § (1) A fekvőbeteg-szakellátó és egyes fekvőbeteg-szakellátókhöz kapcsolódó egészségügyi háttérszolgáltatást nyújtó, 100%-os állami tulajdonban lévő, valamint azok 100%-os tulajdonában lévő gazdasági társaságok által ellátott feladatok központi költségvetési szervek általi átvételéről, valamint az ezzel kapcsolatos eljárási kérdések rendezéséről szóló 2013. évi XXV. törvény rendelkezései alapján, az átvétellel érintett gazdasági társaságokkal az átvétel időpontjában munkaviszonyban álló személyekkel létesített közalkalmazotti jogviszony keretében továbbfoglalkoztatott, öregségi nyugdíjban részesülő személy a közalkalmazotti jogviszony létesülésének tényét 2013. június 1-jéig köteles bejelenteni a nyugdíjfolyósító szervnek.

(2) Az (1) bekezdés szerinti személy öregségi nyugdíját – ha közalkalmazotti jogviszonya továbbra is fennáll – a 83/C. § szerint 2013. július 1-jétől kell szüneteltetni.”

[29] 4. A Tny. 83/C. § (1) bekezdésének az indítványok elbírálásakor hatályos szabályai szerint:

„83/C. § (1) Az öregségi nyugdíj folyósítását – a jogviszony létesítésének hónapját követő hónap első napjától a jogviszony megszűnése hónapjának utolsó napjáig – szüneteltetni kell, ha a nyugdíjas közalkalmazotti

jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, állami szolgálati jogviszonyban, állami vezetői szolgálati jogviszonyban, köztisztviselőként vagy közszolgálati ügykezelőként közszolgálati jogviszonyban, bírói szolgálati viszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban, ügyészségi szolgálati viszonyban, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti hivatásos szolgálati jogviszonyban vagy a Magyar Honvédséggel szerződéses vagy hivatásos szolgálati viszonyban áll.”

III.

- [30] 1. Az Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása (2013. március 25.) hatálybalépését követően, az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezések 5. pontjára tekintettel úgy foglalt állást, hogy „az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indoklásába történő beillesztése” [13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]].
- [31] 2. Az indítványok kapcsán előkérdés volt, hogy a Tny. 83/C. §, illetve 102/I., 102/J., 102/K. §-ai érdemi elbírálását akadályozza-e az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében rögzített hatáskör-korlátozó szabály, vagyis a korhatárt betöltött személyek öregségi nyugdíja szüneteltetéséről szóló szabály „központi költségvetésről” szóló törvénynek minősül-e.
- [32] Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése értelmében mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg.
- [33] E szabály az előző Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés a) pontjában rögzített, népszavazásra nem bocsátható tárgykörrel állítható párhuzamba. Az Alkotmánybíróság korábbi álláspontja szerint a népszavazási tiltott tárgykörben kifejtettek az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésének értelmezése során is irányadóak. Az ún. szociális népszavazásos (vizitdíj, kórházi napidíj, tandíj) ügyekben az Alkotmánybíróság következetesen fenntartotta, hogy a kizárt tárgyköröket megszorítóan kell értelmezni, továbbá a költségvetési törvény tartalma mint kizárt tárgykör azt jelenti, hogy hatályos költségvetési törvényről vagy jövőbeni kiadásról vagy olyan kérdéstről, amelyből a hatályos költségvetési törvény módosítása következik, nem tartható népszavazás [15/2007. (III. 9.) AB határozat, 16/2007. (III. 9.) AB határozat, 32/2007. (VI. 6.) AB határozat, 33/2007. (VI. 6.) AB határozat, 34/2007. (VI. 6.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság a magánnyugdíjjal, magánnyugdíj-pénztárakkal kapcsolatos döntéseiben (pl. 98/B/2007. AB végzés), valamint az özvegyi nyugdíjjogosultsággal kapcsolatos döntésében (482/B/2004. AB végzés) is arra az álláspontra helyezkedett, hogy azok nem tartoznak a (népszavazással kapcsolatos) tilalom hatálya alá.
- [34] Mindezekon túl egy, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól szóló törvényt érintő újabb ügyben is arra a következtetésre jutott az Alkotmánybíróság, hogy központi költségvetési törvénynek egyedül a költségvetési előirányzatokat meghatározó, és az államszervezeten belüli pénzfelhasználási felhatalmazást tartalmazó törvény tekinthető [40/2012. (XII. 6.) AB határozat].
- [35] Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése a céljára tekintettel sem értelmezhető másként, mint eddig. Az indokolása szerint „[A]z államadósság mértékének legalább a teljes hazai össztermék felére történő szorítása annyira fontos követelmény, hogy ennek megvalósítása érdekében az Alaptörvény még az Alkotmánybíróság hatáskörét is korlátozta az általános szabályokhoz képest. Meghatározott tárgykörű törvények, így a központi költségvetésről és egyes közterhekről szóló jogszabályok esetében csak az Alaptörvény e cikkében konkrétan felsorolt alapjogok esetén van helye megsemmisítésnek.” Az Alaptörvény hatáskört korlátozó szabályáról is azt kell feltételezni, hogy az a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgál [28. cikk]. Ezzel az az értelmezés van összhangban, ha a kivételszabályt az Alkotmánybíróság a jelen ügyben sem értelmezi eddigi gyakorlatától eltérően, jelentős mértékben kiterjesztően, és nem azonosít valamely költségvetést magával a költségvetési törvénnyel.

- [36] Az Alaptörvény „központi költségvetésről” több helyen szól [1. cikk (2) bekezdés c) pont, 3. cikk (3) bekezdés b) pont, (5) bekezdés, 8. cikk (3) bekezdés b) pont, 36. cikk, 37. cikk (1)–(4) és (6) bekezdés, 39. cikk (1) bekezdés, 44. cikk (1)–(3) bekezdés]. Nyilvánvaló, hogy a „központi költségvetés” kifejezésnek csak olyan jelentéstartalmat lehet adni, amely megfelel az említett alkotmányi rendelkezések céljának és tartalmának. E rendelkezésekkel az az értelmezés áll összhangban, amely szerint „központi költségvetésről” az a törvény szól, amelynek elfogadásával „az Országgyűlés felhatalmazza a Kormányt az abban meghatározott bevételek beszedésére és kiadások teljesítésére.” [36. cikk (3) bekezdés].
- [37] A Tny. nem költségvetési törvény. A Tny. vizsgált rendelkezései nem irányulnak jövőbeni költségvetési kiadási tétel meghatározására. A Tny. e rendelkezései hatályvesztése nem eredményezné nyugellátások összegének emelését. A Tny. hivatkozott rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatából és esetleges megsemmisítéséből tehát nem következne kényszerítően a költségvetési törvény módosításának szükségessége, és az nem járna a költségvetési gazdálkodás jelentős módosulásával, így az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése nem akadályozza az indítvány érdemi elbírálásának.
- [38] 3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz – a Tny. 83/C. §-át és 102/I. §-át illetően – megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az indítványozó jogosultságát és az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]; az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt hatáskörben kérte az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő törvényi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], valamint az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. A panaszos indokát adta az eljárás megindításának, kifejtette az Alaptörvényben foglalt és az indítványban felhívott jogok sérelmének a lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], indokolta továbbá azt is, hogy a támadott törvényi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény általa felhívott rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. A panaszos kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott törvényi rendelkezés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [39] 4. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazás alapján az Abtv. 25. § (1) bekezdés szerinti bírói kezdeményezésre felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabály összhangját az Alaptörvénnyel. Ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy a bírói kezdeményezések megfelelnek-e az Abtv. 25. §-a szerinti feltételeknek. Az Abtv. 25. §-a önálló címként – „Bírói kezdeményezés egyedi normakontroll eljárás iránt” – meghatározza az ügytípusra vonatkozó különös szabályokat, amelyeket az Abtv. 51–52. §-ai az indítványra vonatkozó további formai és tartalmi feltételekkel egészítenek ki. Ezeket az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már értelmezte {összefoglalóan a 3058/2015. (III. 31.) AB végzésben, Indokolás [8]–[23]}. A jelen eseten a bírói kezdeményezések ezeknek a követelményeknek megfelelnek.

IV.

- [40] Az indítványok nem megalapozottak.
- [41] 1. A Tny. támadott szabálya nem csak a hatálybalépését követően megszerzett öregségi nyugdíjakra vonatkozik. A Tny. 83/C. §-sal érintett öregségi nyugdíjak mindegyike 2012. január 1-je előtt keletkezett közjogi várományon, jelentős része pedig 2012. január 1-je előtt megszerzett nyugdíjjogosultságon alapul. A 83/C. § azokra vonatkozik, akik a nyugdíjkorhatárt betöltötték, az öregségi nyugdíjhoz szükséges legkevesebb húsz év szolgálati időt megszerezték, az öregségi nyugdíjra jogosulttá váltak. Erre a hosszú jogszerző időre, és az időközben bekövetkezett alkotmányi és törvényi változásokra tekintettel jelentősége van annak, hogy az előző Alkotmány, az Alaptörvény átmeneti rendelkezései és az Alaptörvény miként rendezi ezt a nyugdíjjogi helyzetet. Ez nem jelenti a 2012. január 1-je előtti alkotmánybírói határozatok egyes megállapításainak mechanikus átvételét, de azt igen, hogy vizsgálni kell: az Alaptörvény tulajdonjogra vonatkozó szabályai a történeti múlt alkotmányjogi elemei fényében hogyan értelmezhetők.
- [42] 1.1. A társadalombiztosítási jogalkotást vizsgáló alkotmánybírói gyakorlat visszatérő megállapítása, hogy a szerzett jogok megvonása sérti a jogállamisághoz szervesen kapcsolódó jogbiztonság elvét [elsőként: 11/1991. (III. 29.) AB határozat, ABH 1991, 34, 35.]. Az Alkotmány szerint a társadalombiztosítás az ellátáshoz való jog megvalósításának

- egyik eszköze, vagyis a társadalombiztosításnak a szerzett jogok garantálását az ellátáshoz való alkotmányos jog megvalósítására figyelemmel kell biztosítania [26/1993. (II. 29.) AB határozat, ABH 1993, 196, 199.].
- [43] A vásárolt jog az Alkotmánybíróság gyakorlatában eleinte a szerzett jog szinonimájaként szerepelt [pl. 26/1993. (II. 29.) AB határozat, ABH 1993, 196, 199.], ami arra utal, hogy a járulékfizetéssel ellentételezett szolgáltatások állnak alkotmányos védelem alatt. Ugyanakkor e határozataiban az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy a vegyes rendszerű társadalombiztosításban nem választható el élesen a biztosítási és a szolidaritási elem. A „vásárolt jogra” azonban csak a biztosítással fedezett szolgáltatások esetében lehet sikerrel hivatkozni, viszont az elemek keveredése miatt nem dönthető el teljes pontossággal, hogy melyik mögött áll ellenszolgáltatás, és melyik mögött nem. Ugyanakkor lényeges megállapítása a határozatnak, hogy a „nyugdíj – az Alkotmány rendelkezéséből következően – szerzett, vagy »vásárolt« jog annyiban feltétlenül, hogy annak nominális mértékét az állam alkotmányosan nem csökkentheti.” [ABH 1993, 196, 198.].
- [44] Később – a jogállamon alapuló szerzett jog mint általános kategória és a vásárolt jog használata helyett – az Alkotmánybíróság bevezette a tulajdonvédelem szempontjainak alkalmazhatóságát a társadalombiztosítás egyes területein [43/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 188.]. E határozat rendelkező részében az Alkotmánybíróság elvi éllel állapítja meg, hogy a jogbiztonság mint a jogállamiság leglényegesebb fogalmi eleme és a szerzett jogok védelmének elvi alapja a szociális rendszerek stabilitása szempontjából különös jelentőségű. E megállapítás alátámasztására a határozat indokolása kifejtette, hogy „a szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat nem lehet sem alkotmányosan megfelelő indok nélkül, sem pedig egyik napról a másikra megváltoztatni. Az átmenet nélküli változáshoz különös indok szükséges. A kötelező biztosítási rendszer esetében a járulékok kötelező befizetése, vagyis e vagyonelevonás fejében a biztosított a rendszer fokozottabb stabilitását várhatja el [...] Mindazon társadalombiztosítási szolgáltatások esetében, ahol a biztosítási elem szerepet játszik, a szolgáltatások csökkentésének vagy megszüntetésének alkotmányossága a tulajdonvédelem ismérvei szerint bírálható el” (ABH 1995, 188, 193–195.). A határozat hozzátette, hogy a szolgáltatás megvonása vagy jogalapjának kedvezőtlen megváltoztatása az alapjogi sérelem ismérvei szerint bírálható el (ABH 1995, 188, 196.). Azokban az esetekben tehát, amelyekben a biztosítási elemnek van szerepe, a tulajdonvédelem alapján, azokban pedig, ahol a biztosítási elemnek nincs szerepe, a jogbiztonság alapján kell megítélni a szociális ellátásokba való beavatkozás alkotmányosságát.
- [45] 1.2. Az a kérdés, hogy egyes társadalombiztosítási szolgáltatások vagy a másik oldalról nézve a személyek közjogi követeléseik milyen mértékben esnek tulajdonvédelem alá, illetve egyáltalán oda tartoznak-e, vitatott.
- [46] A magyar alkotmánybíráskodásra jelentős hatást gyakorló német joggyakorlat bizonyos feltételek teljesülése esetén a közjogi követeléseket, várományokat a tulajdonhoz hasonló módon védi. A Szövetségi Bíróság már 1952. június 10-én abból indult ki, hogy a német Alaptörvény (Grundgesetz) 14. cikkében rögzített tulajdonvédelemnek alkotmányjogi értelemben vett tárgya minden vagyoni értékű jog, attól függetlenül, hogy az polgári jogi vagy közjogi jellegű.
- [47] A német alkotmánybíróság is osztja ezt a véleményt. 1980. február 20-i határozata szerint a biztosítottak nyugdíjai és a biztosítottak kötelező nyugdíjbiztosításból eredő várományai a tulajdongarancia (alaptörvény 14. cikk) védelmét élvezik (BVerfGE 53, 257 [289 ff.]; 55, 114 [131]). A tulajdon állagára vonatkozó garancia konkrét terjedelme a tulajdon tartalmától és korlátaitól függ, aminek meghatározása a törvényhozóra tartozik (BVerfGE 37, 132 [140]; 50, 290 [339 ff.]; 53, 257 [292]). Ha a jogalkotó csak a jövőben keletkező biztosítási viszonyokra kiterjedően változtat, akkor ez semmilyen alkotmányjogi problémát nem vet fel. Amennyiben egyidejűleg már fennálló várományokba avatkozik be, figyelemmel kell lennie arra, hogy a változtatások lehetősége csak bizonyos keretek között lehetséges. Ugyanakkor a keletkezőben lévő igényekre vonatkozó feltételek megváltoztathatatlansága ellentmondana a nyugdíjbiztosítási viszonyoknak, amely – szemben a magánbiztosítási jogviszonnal – kezdetől fogva nem tisztán biztosítási elven alapul, hanem a szolidaritás és szociális kiegyenlítés gondolatán nyugszik (BVerfGE 11, 221 [226]; 22, 241 [253]). A törvényhozói beavatkozásnak azonban megfelelő indokokon kell nyugodnia (BVerfGE 31, 275 [290]). Ilyen ok lehet a kötelező nyugdíjbiztosítási rendszer működésének és teljesítőképességének a megőrzése, javítása mindenki érdekében vagy a megváltozott gazdasági feltételekhez való igazodás (BVerfGE 53, 257 [293]). A német alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a közjogi igények védelme tulajdonként a kötelező nyugdíjbiztosításból származó szolgáltatásokra támasztott követelésekre vonatkozik, valamint a nyugdíjbiztosítási viszony alapján a biztosított egyes olyan jogállásaira, amelyek további feltételek teljesítése esetén, pl. a várakozási idő leteltével vagy a biztosításra okot adó esemény bekövetkeztével, teljes joggá (Vollrecht) erősödhetnek.
- [48] 2. Az Alaptörvény átmeneti rendelkezései külön szabályozást tartalmaztak a nyugdíjakkal kapcsolatban.
- [49] Az előző Alkotmány 2011. június 15-től hatályos 70/E. § (3) bekezdése – amelynek első mondata kimondta, hogy az ellátáshoz való jog a nyugellátás tekintetében az általános öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, a nyugellátás

törvényi feltételeinek megfelelő személyre terjed ki, a harmadik mondata szerint pedig az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás törvényben meghatározottak szerint csökkenthető és szociális ellátássá alakítható, munkavégzésre való képesség esetén megszüntethető – megengedte az ellátások egy részének a csökkentését és átalakítását, bizonyos esetben a megszüntetését is. Ez a szabály 2012. január 1-jéig volt hatályban.

- [50] Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezései (a továbbiakban: Ár.) 19. cikk (5) bekezdése ugyanakkor úgy szól, hogy „A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2011. december 31-én hatályos 70/E. § (3) bekezdés harmadik mondatát a 2011. december 31-én hatályos szabályok szerint nyugellátásnak minősülő ellátásokra azok feltételeinek, jellegének és összegének megváltoztatása, más ellátássá alakításuk vagy megszüntetésük tekintetében 2012. december 31-éig alkalmazni kell” [az Alaptörvény negyedik módosítása után ugyanezt tartalmazza az Alaptörvény 19. pont (5) bekezdése].
- [51] Az Ár. 19. cikk (5) bekezdése az előző Alkotmány egy rendelkezésének további alkalmazását írta elő. Az előző Alkotmány 70/E. § (3) bekezdése – az indoklása szerint – „azt teszi lehetővé, hogy az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátást a törvényben meghatározottak szerint csökkentsék, és szociális ellátássá alakítsák vagy munkavégzésre való képesség esetén megszüntessék. Az előző Alkotmányba ezt a módosítást a 2011. évi LXI. törvény illesztette be, amely 2011. június 15. napjától lépett hatályba. Ezen szabályok megalkotásával a jogalkotó a jövő generációk védelme érdekében annak a jogi lehetőségét teremtette meg, hogy kizárólag az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött személyek részesüljenek nyugellátásban. Az említett szabályok 2012. december 31-ig alkalmazhatóak. Az államnak ezen időpontig nyílik lehetősége a nyugellátások átalakításáról rendelkezni, amely után a szabály továbbhatása már nem szükséges. Ilyen szabályokat tartalmaz például a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény.”
- [52] Az előző Alkotmány és az Alaptörvény átmeneti rendelkezései különbséget tettek, az Alaptörvény különbséget tesz az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás és az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött személyek nyugellátása alkotmányjogi kezelését illetően. Az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás átalakítására és csökkentésére a törvényhozó alkotmányi felhatalmazást kapott, az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött személyek nyugellátása vonatkozásban ezt a lehetőséget sem az előző Alkotmány, sem az Alaptörvény átmeneti rendelkezései nem nyitották meg.
- [53] A Tny. 83/C. §-a hatálybalépése időpontjának – amely a korhatár alatti nyugellátások átalakítására nyitva álló határidő utáni, vagyis 2013. január 1-je – a jelen ügyben nincs jelentősége, mert a Tny. említett szabálya a korhatárt elérte, és a már átalakított, az átalakítás után öregségi nyugdíjnak minősülő ellátás folyósítására vonatkozik.
- [54] 3. Az Alaptörvény a szociális biztonság körében szövegszerű változásokat vezetett be. A társadalombiztosítás fogalom nem szerepel az Alaptörvény XIX. cikkben. A XIX. cikk (4) bekezdése annyit rögzít, hogy Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működésének lehetővé tételével segíti elő. Mindezt kiegészíti a 40. cikk, amely szerint a „nyugdíjrendszer alapvető szabályait a közös szükségletek kielégítéséhez való kiszámítható hozzájárulás és az időskori létbiztonság érdekében sarkalatos törvény határozza meg”.
- [55] A jelen ügyben jelentősége van annak, hogy az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött személyek jogszerzése személyes hozzájáruláshoz van-e kötve.
- [56] Az Alaptörvényben előírt sarkalatos törvényt a „Magyarország gazdasági stabilitásáról” szóló 2011. évi CXCV. törvényként (a továbbiakban: Gst.) alkotta meg az Országgyűlés. A Gst. VI. Fejezete a nyugdíjrendszer alapvető szabályairól, a 9. pont a nyugdíjrendszer alapelveiről szól. Az alapelvek között a 40. § (2) bekezdése kimondja: „Az állami nyugdíjrendszerben az ellátási jogosultság nyugdíjjárulék fizetésén alapul.” A (3) bekezdés szerint „Az állam garantálja az állami nyugdíjak kifizetését.” Megállapítható tehát, hogy a nyugdíjjogosultságot változatlanul személyes hozzájárulás, járulékfizetés alapozza meg.
- [57] Az új alkotmányos környezetben az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz. Ebből következik, hogy a tulajdonként megszerzett (és így az alkotmányos tulajdonvédelem alatt álló) vagyoni jogi igényeket az Alaptörvény XIII. cikke védi. Ezt erősítette meg a (már az Alaptörvény hatálya alatt elfogadott) 3048/2013. (II. 28.) AB határozat is, amely rámutatott arra, hogy a társadalombiztosítási jogviszonyokkal összefüggő szolgáltatások esetében továbbra is fennáll az alkotmányos tulajdonvédelem, amelynek korlátozása a közérdekűségi teszt alapján állapítható meg.

- [58] A jogosultsági feltételeket teljesítve megszerzett, a ténylegesen folyósított nyugdíjra való jogosultság vagyoni értékű jog, melyet az Alaptörvény XIII. cikke véd. E jogosultság feltételhez kötése, a jelen esetben az öregségi nyugdíj folyósításának átmeneti szüneteltetése az Alaptörvény XIII. cikke szerinti „tulajdon” korlátozását jelenti, amelyre csak törvényben, közérdekből és azzal arányosan van lehetőség. Ezért vizsgálni kell, hogy a szabályozás megfelelő egyensúlyt teremt-e a közösség általános érdekei és az érintett személy alapvető jogainak védelme követelményei között.
- [59] 4. A Tny. 83/C. §-a törvény. A korlátozás formális szempontból ezért jogszerű. Tartalmi szempontból a közérdek szolgálata mint a tulajdonhoz való jogba történő beavatkozás legitim célja és az egyéni alapjogok védelme tekintetében méltányos mérlegelésre van szükség. Ezt fejezi ki az Alaptörvénynek az az előírása, hogy a jogos tulajdon is társadalmi felelősséggel jár, illetve azt kivételesen, közérdekből el lehet vonni.
- [60] Annak vizsgálata során, hogy a tulajdonjog-korlátozásnak volt-e legitim célja, az állam szabadságot élvez annak megítélésében, hogy mit kíván meg a közérdek. Az is a törvényhozó értékelésétől függ, hogy a közérdek érvényre juttatásához a tulajdonhoz való jog korlátozása szükséges-e. Ugyanakkor e tekintetben a törvényhozó értékelése mégsem teljesen szabad: a határ ott húzódik, ahol a közérdek érdekében történő fellépésnek nyilvánvalóan nincs észszerű alapja.
- [61] A Tny. 83/C. §-át beiktató szabály az „egyes törvényeknek a központi költségvetésről szóló törvény megalapozásával összefüggő, valamint egyéb célú módosításáról” szóló 2012. évi CCVIII. törvényben szerepel. A módosítás célja a nyugdíjrendszer fenntarthatóságával függ össze, és a társadalmi szolidaritás kifejezését szolgálja.
- [62] Minden társadalom fenntartásához hozzátartozik a múlt, a jelen és a jövő generációjának egymás iránti szolidaritása, amely a számok nyelvére lefordítva részben a társadalombiztosítási jogban jelenik meg. A nyugdíjrendszert illetően a feltételek megváltoztathatatlansága ellentmondana a nyugdíjbiztosítási viszonyoknak, amely, szemben a magánbiztosítási jogviszonnal, kezdettől fogva nem tisztán biztosítási elven alapul, hanem a szolidaritás és szociális kiegyenlítés gondolatán nyugszik; a törvényhozói beavatkozásnak azonban megfelelő indokokon kell nyugodnia. Alkotmányjogi szempontból azt sem nem lehet eleve kizárni, hogy a törvényhozó olyan szabályozást alkothasson, amely szükség esetén szolidaritás közösségbe vonja az öregségi nyugdíjra már jogot szerzett személyeket is, ha ennek megfelelő indoka van.
- [63] A nyugdíjrendszer egyensúlyának megteremtésére való törekvés észszerű indoka a szabályozásnak. Az indítványokra okot adó jogszabályban a havi nyugdíj szüneteltetéséről van szó, és nem a nyugdíjjogosultság végleges, teljes elvesztéséről. A korlátozás átmeneti jellegű, a nyugdíj folyósítása folytatódik, amikor az érintett személy elhagyja az állami foglalkoztatást. Ezért a korlátozás nem a jogának lényegét érinti, és a jog lényege nem sérül. Miután a szóban forgó szabályozás hatályba lépett, az érintett személy választhatta meg munkaviszonyának megszüntetését, nyugdíja folyósításának folytatását, vagy a munkaviszonyban maradást és a nyugdíjának szüneteltetését. A jelenlegi állami nyugdíjrendszerben az ellátás nem teljesen biztosítási alapú. Az Alaptörvény alapján Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával segíti elő.
- [64] Az állami nyugdíjrendszerben az állami nyugdíj funkciója a megélhetés biztosítása. A vizsgált szabályok alkalmazása során, az érintett személy nyugdíja folyósításának szüneteltetése arra tekintettel történik, hogy számára az állami költségvetés terhére munkajövedelmet (munkabért, illetményt) folyósítanak. Vagyis egyrészt (átmenetileg) megszűnik a nyugdíjfizetés célja, a munkaviszony hiányában kieső jövedelem pótlása, másrészt az érintett személy ténylegesen és kivételt nem engedően nem marad a megélhetést biztosító jövedelem nélkül.
- [65] A nyugdíj folyósításának szüneteltetése nem jelenti sem a nyugdíjjogosultság megszüntetését (elvonását), sem a nyugdíj összegének nominális csökkentését, mivel a munkavégzésre irányuló jogviszony megszűnését követően a nyugdíj folyósítása ismét elkezdődik. Kétségtelen, hogy a kétféle jövedelem egy időben nem folyósítható, ám a döntés, hogy a munkavégzésből származó jövedelem vagy az ennek pótlását szolgáló nyugdíj folyósítása történik-e, a nyugdíjjogosult személy saját személyes döntése.
- [66] A vizsgált szabályozás a fentiek szerint megfelelő egyensúlyt teremt a közösség általános érdekei és az érintett személy alapvető jogainak védelme követelményei között. A Tny. 83/C. §-a ezért nem áll ellentétben az Alaptörvény XIII. cikkével.
- [67] 5. Az Alaptörvény XV. cikke alapján a törvény előtt mindenki egyenlő, Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja. A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. Személyek közötti, alaptörvénytől hátrányos megkülönböztetés akkor

állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alaptörvény-ellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint észszerű indoka, vagyis önkényes {lásd összefoglalóan: 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésének ezt az értelmezését követte a 32/2015. (XI. 19.) AB határozat is (Indokolás [78]–[80] és [91] bekezdései).

- [68] 5.1. A 83/C. §-hoz fűzött indokolás alapján ez a szabály az ún. „dupla ellátás” tilalmának mint közérdeknek az érvényre juttatására irányul a közszférában. Az indokolás szerint a közszférában „bevezetésre kerül a dupla ellátás tilalma. Ennek értelmében az e jogviszonyban álló személyek illetményük mellett öregségi nyugdíjban, korhatár előtti ellátásban és szolgálati járandóságban, átmeneti bányászjáradékban és a balettművészeti életjáradékban nem részesülhetnek, azokat a nyugdíjfolyósító a jogviszony fennállásának időtartamára hivatalból szünetelteti.” A kettős kifizetés kizárása általában az olyan szociális ellátásokra jellemző, amelyeknél az ellátási jogosultságot a természetes személy elnehezült élethelyzete vagy rászorultsága indokolja; ilyen esetben az egyes ellátások közül a kettős kifizetés kizárása érdekében a jogosultnak választania kell. Szociális ellátások körében alkalmazott az a további korlátozás is, hogy ha az ellátásra jogosult keresőtevékenységet folytat, és ebből eredő jövedelme egy meghatározott összeghatárt meghalad, ellátását megszüntetik. A kettős kifizetés kizárása elvére, illetve a rászorultság megszűnésére épülő e szabályok kétséget kizáróan összhangban vannak az Alaptörvény ama rendelkezéseivel, amelyek az állam szociális intézkedését élethelyzethez és rászorultsághoz kötik [XIX. cikk (1)–(2) bekezdés].
- [69] Ugyanakkor a Tny. 83/C. §-ában szereplő ellátások egyike sem minősül szociális intézkedésnek. Az Alaptörvény XIX. cikke elválasztja egymástól a szociális biztonság nyújtására való törekvést [XIX. cikk (1) bekezdés] és az állami nyugdíjra való jogosultságot [XIX. cikk (4) bekezdés], amelynek feltételeit törvény állapíthatja meg. Sem az öregségi nyugdíj, sem a jogállási törvények szerinti jogviszonyokban járó illetmény nem rászorultságon alapul.
- [70] 5.2. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az azonos szabályozási körbe vont jogalanyok közötti olyan, alkotmányos indok nélkül tett különbségtételre vonatkozik, amelynek következtében egyes jogalanyok hátrányos helyzetbe kerülnek. Nem tekinthető viszont hátrányos megkülönböztetésnek, ha a jogi szabályozás különböző tulajdonságokkal bíró alanyi körre eltérő rendelkezéseket állapít meg, mert alkotmányellenes megkülönböztetés csak összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – személyi körben lehetséges {például: 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [168], 3/2014. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [46]–[47]}. Az Alkotmánybíróság a jogalkotó által megjelölt céltól függetlenül vizsgálja, hogy a megkülönböztetésnek van-e megfelelő indoka.
- [71] Nem igazolható, hogy a közszférában alkalmazott, öregségi nyugdíjban részesülő személy hasonló vagy lényegében hasonló helyzetben van, mint a magángazdaságban foglalkoztatott, öregségi nyugdíjban részesülő személy. A Tny. 83/C. §-a nemcsak nyugdíjszabály, hanem foglalkoztatáspolitikai és fiskális előírás is.
- [72] A jogalkotó viszonylag szabadon alakíthatja a közszférában a foglalkoztatáshoz hozzáférés szabályait, ennek feltételeit. Az államháztartási forrásból, vagy a magángazdaságban való foglalkoztatás között jelentős jogi és ténybeli különbségek vannak. Az állam mint munkáltató helyzete nem azonos a magángazdaság munkáltatóival. Az állam jellemzően állami feladatot, költségvetési szervek útján, haszonszerzésre törekvés nélkül lát el, a magángazdaság munkaadói más szervezeti és pénzügyi feltételek között tevékenykednek. Habár mind az állami, mind pedig a magánszektor alkalmazottai a kötelező társadalombiztosítási nyugdíjrendszerhez kapcsolódnak, amelyhez hasonlóan, és ugyanolyan mértékben járulnak hozzá, ez önmagában nem jelenti azt, hogy hasonló helyzetben vannak. Az államháztartásból eredő forrással való gazdálkodásra lehet eltérő szabályt alkotni különösen az államháztartási pénzügyi egyensúly fenntartása érdekében. A szabály nem akadályozza a magángazdaságban foglalkoztatottak nyugdíjának és fizetésének együttes folyósítását.
- [73] Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel a jelen esetben úgy találta, hogy az Alaptörvény XV. cikkével nem áll ellentétben a Tny. 83/C. §-a, valamint ezzel szoros tartalmi összefüggésben a Tny. 102/I–102/J. §-a.
- [74] 5.3. Habár a közszférában azon személyek jogviszonyának megszüntetése, akik a rájuk irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötték, és a szükséges szolgálati időt megszerezték, fő szabály szerint kötelező, a közszférában alkalmazandó nyugdíjpolitikai elvekről szóló 1700/2012. (XII. 29.) Korm. határozat számos kivételt tett lehetővé; pl. a munkáltató különösen fontos érdeke vagy a költségvetési szerv alaptevékenysége a továbbfoglalkoztatást

- indokolhatja. A Tny. 83/C. §-a ama személyekre hatályosulhat, akiknek a továbbfoglalkoztatásáról döntött a munkáltató.
- [75] Az érintett személyek valamennyien korhatárt betöltött, öregségi nyugdíjra jogosult személyek, akiknek a kereső tevékenysége öregségi nyugdíjra való jogosultságukra figyelemmel bármikor megszüntethető foglalkoztatójuk által, vagy azt bármikor ők maguk is megszüntethetik.
- [76] A törvény hatálybalépését megelőzően, 2012. december hónapban az öregségi nyugdíjknál a létszám az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság szerint 1 995 922 fő volt. A Tny. 83/C. §-a alkalmazásával a nyugdíjfolyósító kimutatása alapján 6840 esetben kellene szüneteltetni a nyugdíjat. Továbbfoglalkoztatást 2013. április 30-ig 4547 személy kezdeményezett; az egészségügyben 1906 továbbfoglalkoztatási kérelemből 1848-at a Kormány támogatott.
- [77] A Tny. szabályozásából kitűnik, hogy az nem vonatkozik minden, az állam szolgálatában álló személyre, hanem csak a tétélesen megjelölt, jogállási törvények hatálya alá tartozó személyekre.
- [78] Nem vonatkozik példának okáért egyes választott közjogi tisztségviselőkre, valamint a munkaviszony keretében foglalkoztatottakra, ez utóbbiakra akkor sem, ha költségvetési szerv alkalmazásában állnak. Noha a szabályozás kiterjeszhető lenne valamennyi munkaviszonyra és tisztségviselőre, a kivételeknek észszerű indoka az, hogy az egyrészt a passzív választójoggal függ össze, másrészt egyes kinevezett tisztségviselők sajátos jogállásán alapul (102/J. §).
- [79] A nyugdíjrendszer egyensúlyának megteremtésére való törekvés mellett ennek a megkülönböztető szabályozásnak felismerhető, tárgyilagos mérlegelés szerinti észszerű indoka van, ezért az nem áll ellentétben az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésével.
- [80] 6. Ami a Tny. 83/C. §-a, valamint ezzel szoros tartalmi összefüggésben [Alaptörvény 24. cikk (4) bekezdése] a Tny. 102/I–102/J. §-ai nemzetközi egyezménybe ütközését állító indítványokat illeti, az Alkotmánybíróság figyelembe vette a Bíróság Nagy Kamarájának döntését.
- [81] Az EJEK Kamarája 2015. december 15-én a 78117/13 (Fábián kontra Magyarország) számú ügyben határozatot hozott a Tny. 83/C. és 102/I. §-ai alkalmazásával kapcsolatban. Az ügy lényeges elemei szerint a felperes mint öregségi nyugdíjban részesülő személy önkormányzatnál köztisztviselőként dolgozott 2012. július 1-jétől. A Tny. 2013. január 1-jei módosítását követően (Tny. 83/C. §) felfüggesztették azoknak a személyeknek a nyugdíj-folyósítását, akiket a közsféra meghatározott területein foglalkoztatnak; nem lépett hatályba ilyen korlátozás azoknak az öregségi nyugdíjára, akiket a magánszektorban foglalkoztatnak. Az új szabály alkalmazásával a kérelmező nyugdíjának folyósítását 2013. július 2-án felfüggesztették. A felperes által benyújtott fellebbezés az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatósághoz eredménytelen volt.
- [82] A Kamara a határozatban megállapította, hogy a Kormány által felhozott érvek alapján az a különbségtétel, amelyet a panaszos köztisztviselő sérelmezett a nyugdíjasok különféle csoportjai között az öregségi nyugdíjat illetően, nem alapul semmilyen objektív és észszerű okon, ezért sérti az Egyezmény 14. cikkét az első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkével összefüggésben (33. és 34. bekezdés). A Kamara nem vizsgálta az első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkének (tulajdon védelme) önálló sérelmét.
- [83] Az ügy a Nagy Kamara elé került. A Nagy Kamara 2017. szeptember 5-én hozott döntést. Megállapította, hogy az állami nyugdíj felfüggesztése a közszolgálatban foglalkoztatott nyugdíjas számára nem sérti a javak békés élvezetéhez való jogot. Megállapította azt is, hogy a köztisztviselők és a magánszektorban foglalkoztatott nyugdíjasok nyugdíjainak állami nyugdíj folyósítására való jogosultság különbsége nem jelenti a megkülönböztetés tilalmának sérelmét.
- [84] A Nagy Kamara döntése értelmében az első kérdés az volt, hogy a felperes mint a közszolgálatban alkalmazott öregségi nyugdíjban részesülő személy, hasonló vagy lényegében hasonló helyzetben volt-e, mint a magánszektorban foglalkoztatott öregségi nyugdíjban részesülő személy. A különböző helyzeteket jellemző és az összehasonlíthatóságukat meghatározó elemeket a szóban forgó különbségtételre vonatkozó intézkedés tárgyának és céljának fényében kellett értékelni.
- [85] A figyelembe veendő elemek közül három az EJEK-nek abból az ítélkezési gyakorlatából ered, amely elismerte a köztisztviselők és a magánszemélyek közötti különbségtételt. Először is, a Szerződő Felek szükségszerűen széles körű szabadságot élveznek, amikor a közszférában a foglalkoztatáshoz való hozzáférést szabályozzák, valamint az ilyen foglalkoztatást szabályozó feltételek meghatározásánál is. Másodszor intézményes és funkcionális okokból az állami szektorban és a magánszektorban történő foglalkoztatás között jellemzően jelentős jogi és ténybeli különbségek vannak, különösen a szuverén állami hatalom gyakorlásával és az alapvető közszolgáltatások nyújtásával járó területeken. Harmadszor nem lehet feltételezni, hogy a foglalkoztatással kapcsolatos feltételek,

beleértve a pénzügyi feltételeket is, vagy a foglalkoztatáshoz kapcsolódó szociális ellátásokra való jogosultság hasonló lenne a közszolgálatban és a magánszektorban, és ezért nem feltételezhető, hogy az alkalmazottak e kategóriái ebben a vonatkozásban hasonló helyzetben lennének. A felperes ügye feltárta, hogy figyelembe kell venni egy negyedik tényezőt, nevezetesen az állam szerepét, amikor munkáltatóként jár el. Mint munkaadók az állam és szervei nem állnak hasonló helyzetben a magánszektorbeli szervezetekkel, ami az intézményi kereteket és tevékenységük pénzügyi és gazdasági alapjait illeti, jelentősen eltérő a finanszírozás, a pénzügyi nehézségek és válságok elleni intézkedések meghozatala.

- [86] Mind az állami, mind pedig a magánszektor alkalmazottai a kötelező társadalombiztosítási nyugdíjrendszerhez kapcsolódtak, amelyhez hasonlóan és ugyanolyan mértékben járultak hozzá. Ez azonban önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy lényegében hasonló helyzetben vannak. A felperes köztisztviselőként olyan államháztartási illetményt kapott, amely összeegyeztethetetlen az ugyanazon forrásból származó öregségi nyugdíj egyidejű folyósításával. A pénzügyi, szociális és foglalkoztatáspolitikai vonatkozásában az államháztartásból származó nyugdíj és a fizetés egyidejű felhalmozására vonatkozó korlátozó szabályt olyan jogalkotási intézkedések részeként vezették be, amelyek célja a pénzügyi kiegyenlítés az állam nyugdíjrendszerében. A szabály nem akadályozta meg a magánszektorban foglalkoztatottak nyugdíjának és fizetésének együttes folyósítását, amelyet nem az állam, hanem a költségvetésen kívüli magánháztartások finanszíroznak.
- [87] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az EJEB Nagykamarája egyrészt egyedi ügyben a nyugdíjfolyósítás szüneteltetését nem találta az Egyezménybe ütközőnek, másrészt a döntés indokolása alapvetően nem tér el sem a tulajdonhoz való jog, sem a hátrányos megkülönböztetés tilalma tekintetében attól az értelmezéstől, amelyet az Alkotmánybíróság a fentiekben kifejtett. Ezért – a Nagykamara 2017. szeptember 5-i döntésére is figyelemmel – az Alkotmánybíróság a nemzetközi szerződésbe ütközés megállapítására irányuló indítványokat – ideértve a Q) cikke hivatkozó indítványokat is – elutasította.
- [88] 7. Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét a Magyar Közlönyben az Abtv. 44. § (1) bekezdése alapján rendelte el.

Budapest, 2017. október 16.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: II/782/2013.

Dr. Szalay Péter alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [89] Támogatom az indítványnak a határozat rendelkező részében foglalt elutasítását; ugyanakkor úgy vélem, hogy azok az érvek, amelyeket a többségi indokolás annak kapcsán hoz fel, hogy a Tny. vizsgált rendelkezései miért nem sértik az Alaptörvény XV. cikkében deklarált hátrányos megkülönböztetés tilalmát, további alátámasztásra szorulnának ahhoz, hogy a végkövetkeztetés kellőképpen meggyőző lehessen.
- [90] A határozat indokolása a IV. rész 5. pontjában (Indokolás [67]) precízen bemutatja, hogy milyen tartalommal bontotta ki az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata a hátrányos megkülönböztetés alaptörvényi tilalmát. Ezt követően, az 5.2. alpontban (Indokolás [70]–[73]) azt a megállapítást teszi, hogy a közszférában alkalmazott, öregségi nyugdíjban részesülő személy nincs hasonló vagy lényegében hasonló helyzetben, mint a magángazdaságban foglalkoztatott, öregségi nyugdíjban részesülő személy, ezért e két alanyi kör eltérően szabályozható; hiszen a hátrányos megkülönböztetés tilalma csak az azonos szabályozási körbe vont jogalanyok közötti olyan, alkotmányos indok nélkül tett különbségtételre vonatkozik, amelynek következtében egyes jogalanyok hátrányos helyzetbe kerülnek. Annak igazolásaként, hogy a közszférában és a magánszférában dolgozók ne tartoznának homogén csoportba, a határozat azzal érvel, hogy munkáltatóik helyzete nem azonos, más-más szervezeti és pénzügyi feltételek között tevékenykednek, az államháztartásból eredő forrással való gazdálkodásra pedig egyébként is alkothatók eltérő szabályok, különösen az államháztartási pénzügyi egyensúly fenntartása érdekében.
- [91] Nem kétségbe vonva ezen megállapítások helytálló voltát, meglátásom szerint más szempontra lett volna indokolt alapítani a homogén csoport meghatározását vagy pedig további alkotmányjogi érveket felhívni annak igazolásaként, hogy ez az említett – a foglalkoztató személyéből és tevékenységéből kiinduló – csoportképzés a vizsgált szabályozás szempontjából miért releváns. A hátrányos megkülönböztetés tilalmával kapcsolatos alkotmánybírói gyakorlatnak, alkotmányos mércének ugyanis fontos eleme, hogy ez a tilalom (amint erre a többségi Indokolás [67] bekezdése maga is utal) „a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó” jogalanyok között érvényesül. Ahhoz tehát, hogy elbírálható legyen, hogy a vizsgált jogszabály beleütközik-e a hátrányos megkülönböztetés tilalmába, vagy sem, az Alkotmánybíróságnak a szabályozással érintett jogalanyok különféle tulajdonságai közül azt kell kiválasztania és a homogén csoportképzés alapjaként figyelembe vennie, amely a szabályozás szempontjából releváns. A Tny. jelen ügyben vizsgált rendelkezései szempontjából pedig – lévén azok az öregségi nyugdíj folyósításának szüneteltetésével függnek össze – az a csoportképző ismérv, hogy az érintett jogalanyok munkáltatóinak helyzete bizonyos szempontokból nem azonos, kevésbé tűnik relevánssal ahhoz az ismérvhez képest, hogy mind a közszférában, mind a magángazdaságban foglalkoztatott, öregségi nyugdíjban részesülő személyek egyazon kötelező társadalombiztosítási nyugdíjrendszerhez kapcsolódnak: oda fizettek be ugyanolyan mérték szerinti nyugdíjjárulékot, az ott előírt szolgálati időt kitöltötték, nyugdíjjogosultságukat megállapították, és ezt követően az öregségi nyugdíjukat is onnan kapják. Ebből a szempontból – amelyet véleményem szerint a szabályozás tárgya alapján relevánssal kell tekinteni – az érintett jogalanyok mindaddig homogén csoportba tartozóknak minősíthetők, amíg minden járulékfizető részére csak egy egységes, kötelező állami nyugdíjrendszer létezik, nem pedig külön egy a közszférában foglalkoztatottak, és egy másik a magángazdaságban foglalkoztatottak számára. A csoportképzés ezen lehetőségét a határozat indokolása is számba veszi a IV. rész 5.2. alpontjában (Indokolás [70]–[73]) – de rögtön el is veti, anélkül, hogy ennek az indokait részletesen kibontaná. Hasonlóképpen nem részletezi a határozat azt sem, hogy ha a többségi indokolásban elfogadott csoportképzést vesszük alapul – amelyben külön homogén csoportot alkotnak a magánszférában foglalkoztatottak, és egy másik homogén csoportot a közszférában foglalkoztatottak –, akkor miért nem jelent a közszférában foglalkoztatottak csoportján belül önkényes megkülönböztetést az, hogy a Tny. csak egyes, a tételesen megjelölt jogállási törvények hatálya alá tartozó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött személyekre írja elő a nyugdíjuk szüneteltetését, de nem vonatkozik ez a „dupla ellátás tilalma” mindenkire, aki államháztartási forrásból kapja az illetményét. Ez pedig a határozat által alkalmazott, egyébként is vitatható homogén csoportképzés helytállóságát és következetességét illetően további kételyeket ébreszt.
- [92] Úgy vélem, e kételyeket a határozat kétféle módon oszlathatta volna el: vagy úgy, hogy a szabályozás szempontjából homogén csoportba tartozónak minősít minden öregségi nyugdíjban részesülő személyt, és ezzel párhuzamosan rámutat olyan alapjogokra vagy alkotmányos értékekre, amelyekre tekintettel a homogén csoporton belüli megkülönböztetés nem minősül alaptörvény-ellenesnek; vagy pedig úgy, hogy megalapozottabb és bővebben kifejtett érvekkel támasztja alá (pl. az Indokolás [71] bekezdésében) csak az említés szintjén megjelenő foglalkoztatáspolitikai és fiskális szempontok részletezésével), miért lehet indokoltabb mégis külön-külön

szabályozási csoportba tartozóknak tekinteni a közszférában és a magángazdaságban foglalkoztatott, öregségi nyugdíjban részesülő személyeket. Ezekkel az érvekkel azonban – véleményem szerint – a határozat adós maradt.

Budapest, 2017. október 16.

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István alkotmánybíró különvéleménye

- [93] A határozattal nem értek egyet. Álláspontom szerint a Tny. 83/C. §-a, valamint ezzel szoros tartalmi összefüggésben a Tny. 102/I–102/J. §-a alaptörvény-ellenes. Ezért e rendelkezéseket mint alaptörvény-ellenes normákat az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján meg kellett volna semmisíteni. Ennélfogva az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatának megfelelően az indítványban felvetett további szempontokra, így különösen a nemzetközi szerződésbe ütközés megállapítására irányuló vizsgálatot már nem is lett volna szükséges lefolytatni, illetve ezt érintően határozni {lásd például: 27/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [47]}.
- [94] A Tny. 83/C. §-át (valamint ezzel szoros tartalmi összefüggésben a Tny. 102/I–102/J. §-át) a törvény előtti egyenlőség alaptörvényi biztosításával tartom ellentétesnek. Érveim dr. Szalay Péter alkotmánybíró párhuzamos indokolásának argumentációjához hasonlóak. Kétségbe vonom azt, hogy helyesen végezte el a többségi határozat a hátrányos megkülönböztetés vizsgálatához szükséges csoportképzést. Nem lehet a nyugdíj folyósításának kógens szüneteltetéséről rendelkező, s ekként a nyugdíjjogosult személyt hátrányosan érintő norma kapcsán azt tekinteni csoportképző ismérvnek, hogy ki a munkáltató. Ennek felismeréséhez elegendő lett volna annak a mikrokozmosznak a világában körbetekinteni, amelyben a többségi határozat megszületett. Egy a munkáltató, mégis az adott, közszférához tartozó szerven belül három, a szabályozás által egymástól megkülönböztetett és eltérően kezelt személyi kör található: 1. alkotmánybíró, 2. a közszerzési tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény alapján foglalkoztatott, 3. a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény alapján foglalkoztatott. Miként lehetne akkor megalapozottan állítani azt, hogy az adott szabályozás szerinti megkülönböztetésnél az azonos szervhez tartozók alkotnak homogén csoportot?
- [95] Dr. Szalay Péter alkotmánybíró kollégám érvelésével egyetértek abban, hogy a nyugdíj folyósításának kógens szüneteltetéséről szóló rendelkezés kapcsán azért sem releváns, s ekként nem csoportképző ismérv, hogy a foglalkoztatásra közszférában vagy magánszférában kerül-e sor, mert „mind a közszférában, mind a magángazdaságban foglalkoztatott, öregségi nyugdíjban részesülő személyek egyazon kötelező társadalombiztosítási nyugdíjrendszerhez kapcsolódnak: oda fizettek be ugyanolyan mérték szerinti nyugdíjárulékot, az ott előírt szerzési időt kitöltötték, nyugdíjjogosultságukat megállapították, és ezt követően az öregségi nyugdíjukat is onnan kapják. Ebből a szempontból – amelyet véleményem szerint a szabályozás tárgya alapján relevánsnak kell tekinteni – az érintett jogalanyok mindaddig homogén csoportba tartozóknak minősíthetők, amíg minden járulékfizető részére csak egy egységes, kötelező állami nyugdíjrendszer létezik, nem pedig külön egy a közszférában foglalkoztatottak, és egy másik a magángazdaságban foglalkoztatottak számára.”
- [96] Magam is úgy gondolom, hogy „a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó”, a szabályozással érintett jogalanyok (munkavállalók) különféle tulajdonságai közül kellett volna kiválasztani és a homogén csoportképzés alapjaként figyelembe venni azt, ami a szabályozás szempontjából relevánsnak számít. Úgy ítélem meg, hogy az adott szabályozás alapján relevánsnak a nyugdíjjogosultság és a munkavállalás számít. Az e két szempontból azonos csoportba tartozó személyek között tett törvényi megkülönböztetésre pedig nem látok tárgyilagos mérlegelés szerinti észszerű indokot, ilyet a többségi határozat sem tudott megjelölni. Ezért a vizsgált szabályozásnak a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközését meg kellett volna állapítani, s azt meg kellett volna semmisíteni.

Budapest, 2017. október 16.

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 405/2017. (X. 31.) KE határozata a Magyar Művészeti Akadémia elnökének tisztségében való megerősítéséről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés l) pontja, valamint a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény 22. § (1) bekezdése alapján – a Magyar Művészeti Akadémia közgyűlésének 29/2017. (10. 10.) számú határozatára tekintettel – *Vashegyi Györgyöt*, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagját a Magyar Művészeti Akadémia elnöki tisztségében megerősítem.

Budapest, 2017. október 25.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-9/05122-2/2017.

A Kormány 1757/2017. (X. 31.) Korm. határozata az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvasásához kapcsolódó egyes kormányhatározatok módosításáról

A Kormány az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak a Magyar Államkincstárba történő beolvasásával kapcsolatban – a 3. pont tekintetében a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 77. § (2) bekezdés d) pontja alapján – a következő határozatot hozza:

1. Az Idősek Tanácsáról szóló 1712/2014. (XII. 5.) Korm. határozat 7. pont k) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A Tanács ülésén állandó meghívottként tanácskozási joggal részt vesz)
„k) a Magyar Államkincstárnak és”
(egy-egy képviselője.)
2. Az Elektronikus Közigazgatás Operatív Program 2011–2013. évekre szóló akciótervének módosításáról szóló 1133/2015. (III. 10.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat D:27 mezőjében az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstár” szöveg lép.
3. Hatályát veszti a nemzetbiztonsági védelem alá eső szervek és létesítmények köréről szóló 2009/2015. (XII. 29.) Korm. határozat 1. melléklet 1. pont 1.58. alpontja.
4. A Közigazgatás- és Közszolgáltatás-fejlesztés Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1004/2016. (I. 18.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat C:28 mezőjében az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstár” szöveg lép.
5. A Versenyképes Közép-Magyarország Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1011/2016. (I. 20.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat C:11 mezőjében az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstár” szöveg lép.
6. Az Emberi Erőforrás Fejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1037/2016. (II. 9.) Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat C:2, C:25, C:26 és C:28 mezőjében az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstár” szöveg lép.
7. A központi hivatalok és a költségvetési szervek formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizsgálatával kapcsolatos intézkedésekről szóló 1312/2016. (VI. 13.) Korm. határozat a következő 10b. ponttal egészül ki:

„10b. felhívja az érintett minisztereket, hogy az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság esetében – a feladatellátás biztonságára tekintettel – a 10. pontban foglaltakat nem kell alkalmazni, ugyanakkor az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság be nem töltött álláshelyei a Magyar Államkincstár által nem kerülhetnek átvételre;

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
emberi erőforrások minisztere

Határidő: azonnal”

8. A Közigazgatás- és Közszolgáltatás-fejlesztés Operatív Program éves fejlesztési kerete módosításának előkészítéséről szóló 1313/2016. (VI. 13.) Korm. határozat 1. mellékletében foglalt táblázat 19. sorában az „Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság” szövegrész helyébe a „Magyar Államkincstár” szöveg lép.
9. Ez a határozat 2017. november 1-jén lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1758/2017. (X. 31.) Korm. határozata
a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény alapján a XLII. A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai fejezet, 32. Egyéb költségvetési kiadások cím, 1. Vegyes kiadások alcím, 28. Filmszakmai közvetett támogatások mozgókép törvény szerinti kiegészítő finanszírozása jogcímcsoport előirányzat túllépésének jóváhagyásáról**

A Kormány a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 17. §-a, valamint 4. melléklet 2. pontja alapján – a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 31/D. § (13) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – jóváhagyja a Kvtv. 1. melléklet XLII. A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai fejezet, 32. Egyéb költségvetési kiadások cím, 1. Vegyes kiadások alcím, 28. Filmszakmai közvetett támogatások mozgókép törvény szerinti kiegészítő finanszírozása jogcímcsoport kiadási előirányzatának – a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény alapján a XLII. A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai fejezet, 32. Egyéb költségvetési kiadások cím, 1. Vegyes kiadások alcím, 28. Filmszakmai közvetett támogatások mozgókép törvény szerinti kiegészítő finanszírozása jogcímcsoport előirányzat túllépésének jóváhagyásáról szóló 1233/2017. (IV. 27.) Korm. határozatban, illetve a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi XC. törvény alapján a XLII. A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai fejezet, 32. Egyéb költségvetési kiadások cím, 1. Vegyes kiadások alcím, 28. Filmszakmai közvetett támogatások mozgókép törvény szerinti kiegészítő finanszírozása jogcímcsoport előirányzat túllépésének jóváhagyásáról szóló 1495/2017. (VIII. 7.) Korm. határozatban engedélyezett összesen túl – további 8 237 142 700 forint összeggel történő túllépését.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1759/2017. (X. 31.) Korm. határozata
a Károlyi–Csekonics Palotaegyüttes felsőoktatási célú hasznosítása érdekében történő átfogó, állagmegóvó felújításával összefüggő kivitelezési munkák, valamint a felújításhoz kapcsolódó egyéb feladatok forrásának biztosításáról**

A Kormány a Károlyi–Csekonics Palotaegyüttes felsőoktatási célokra történő, Károli Gáspár Református Egyetem általi használatának előkészítése keretében

1. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter bevonásával gondoskodjon a Károlyi–Csekonics Palotaegyüttes átfogó, állagmegóvó felújításának kivitelezési munkálataira, valamint

a felújításhoz kapcsolódó egyéb feladatokra (a továbbiakban együtt: felújítás) mindösszesen bruttó 14 208 631 950 forint forrásnak a központi költségvetés XI. Miniszterelnökség fejezetében történő ütemezett biztosításáról és rendelkezésre állásáról az alábbiak szerint:

- a) a felújítás 2017. évi kivitelezési munkálatainak fedezetére 962 441 950 forint,
- b) a felújítás 2018. évi kivitelezési munkálatainak fedezetére 8 741 045 000 forint,
- c) a felújítás 2019. évi kivitelezési munkálatainak fedezetére 4 505 145 000 forint;

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Miniszterelnökséget vezető miniszter

Határidő: az a) alpont tekintetében az adott költségvetési évben a felmerülés ütemében,
a b) alpont tekintetében 7 810 000 000 forint erejéig az adott évi költségvetés tervezése során, 931 045 000 forint erejéig a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény végrehajtása során a felmerülés ütemében,
a c) alpont tekintetében az adott évi költségvetés tervezése során

2. engedélyezi a Miniszterelnökség számára az 1. pontban meghatározott feladatokhoz kapcsolódó közbeszerzési eljárás megindítását, lefolytatását, továbbá azt, hogy a Károlyi–Csekonics Palotaegyüttes üzemeltetésére közfeladat-ellátási kötelezettséggel jogosult Nemzeti Örökségvédelmi Fejlesztési Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság – a Miniszterelnökség jogutódaként – a közbeszerzési szerződést megkösse, azzal, hogy részére az 1. pontban meghatározott forrást, az 1. pontban meghatározott költségvetési években, a felmerülés ütemében biztosítani kell az erre irányuló támogatási szerződésnek az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 95. § (2) bekezdés b) pontja szerinti módosításával;
3. visszavonja a Károlyi–Csekonics Palotaegyüttes felsőoktatási célú hasznosítása érdekében történő átfogó, állagmegóvó felújításával összefüggő kivitelezési munkák forrásának biztosításáról szóló 1846/2016. (XII. 23.) Korm. határozatot.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1760/2017. (X. 31.) Korm. határozata a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap 2017. évi módosított programstratégiájáról, valamint egyeb kapcsolódó kormányhatározatok visszavonásáról

A Kormány

1. megtárgyalta és elfogadta a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap 2017. évi módosított programstratégiáját az 1. melléklet szerint;
2. felkéri a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnökét, hogy gondoskodjon az 1. pontban meghatározott programstratégia végrehajtásáról;
Felelős: Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal elnöke
Határidő: 2017. december 31.
3. visszavonja
 - a) a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap 2017. évi programstratégiájának jóváhagyásáról szóló 1762/2016. (XII. 15.) Korm. határozatot, valamint
 - b) a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap 2017. évi programstratégiájának jóváhagyásáról szóló 1222/2017. (IV. 25.) Korm. határozatot.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapból 2017. évben meghirdetendő pályázati konstrukciók és fizetendő tagdíjak

	A	B	C	D
1	A kiírás megnevezése	2017. évi kötelezettségvállalás (milliárd Ft)	Összes keret (milliárd Ft)	Rövid ismertetés
2	1. jogcím: Hazai innováció támogatása			
3	1.1 Vállalati KFI	20,65	35,44	Tudásintenzív és innovatív vállalkozások piacképes termék, technológia és szolgáltatás kifejlesztésének támogatása, versenyképességének növelése.
4	1.2 Nemzeti Kiválósági Program	3,74	10,00	Széles körű együttműködésben végzett, részben felülről (top-down) felépített és koordinált KFI projektek támogatása, amelyek a kiemelt ágazatok nemzeti, stratégiai jelentőségű, szakmailag jól körülhatárolt KFI feladatainak megoldására irányulnak, elsősorban a felfedező kutatás és a kutatás-fejlesztés tekintetében.
5	1.3 Versenyképességi és Kiválósági Együttműködések	7,16	16,73	Széles körű együttműködésben végzett, részben felülről (top-down) felépített és koordinált, innovációt és piacra vitelt megalapozó KFI projektek támogatása, amelyek – a társadalmi kihívásokhoz illeszkedve – a kiemelt ágazatok nemzeti, stratégiai jelentőségű, szakmailag jól körülhatárolt KFI feladatainak megoldására irányulnak.
6	1.4 Hazai vállalkozások exportorientációjú K+F tevékenységének támogatása	2,40	4,83	Innovatív vállalkozások házon belüli termék-, technológia- és szolgáltatásfejlesztési tevékenységének támogatása, amelyek exportképes, új, piacképes termékek, szolgáltatások és technológiák kifejlesztését eredményezik.
7	1.5 Posztdoktori kiválósági program	0,50	1,50	A jelentős kutatási eredményeket felmutató országok gyakorlatának megfelelően a kutatói életpálya kezdetén járó kiváló kutatók támogatása. A posztdoktori típusú pályázat a kutatópályán történő elindulást segíti.
8	1.6 Nemzetközileg kiemelkedő eredményeket elért csoportok támogatása	0,50	1,00	Világviszonylatban kiemelkedő, az adott tudományterületen kimagasló, nemzetközi visszhangot kiváltó kutatási eredmények létrehozásának támogatása.
9	1.7 Innovációs ökoszisztéma (startup)	0,50	1,50	A program a technológiai inkubátorok felállításán és az ötletek szűrésén túl közvetlenül is támogatást nyújt az induló technológiai vállalkozások felépítéséhez.

10	1.8 Iparjog		0,03	0,10	Az újító ötletek szellemi tulajdon-védelmének, hazai és nemzetközi iparjogvédelmi oltalmát szolgáló újdonságkutatási, oltalomszerzési és oltalomfenntartási, valamint a szellemivagyon-értékelés és audittevékenységeknek a támogatása.
11	2. jogcím: Nemzetközi együttműködésben megvalósuló innováció támogatása				
12	2.1 Nemzetközi tagdíjak	XFEL tagdíj	0,50	0,50	Az Európai Röntgen-szabadelektronlézer Létesítmény GmbH-ban (Európai XFEL GmbH) Magyarország tulajdonrészrel rendelkezik. A tagdíj a tulajdonrész megvásárlásának évenkénti összege. A felépülő infrastruktúra magyar kutatók és mérnökök számára is lehetőséget biztosít a magas szintű kutatási projektekben való részvételre.
13		ESS (Európai Neutronkutató Központ) tagdíj	0,50	0,50	Az Európai Neutronkutató Központ (European Spallation Source, ESS) egy kutatási célú, nagyenergiájú részecskegyorsító beruházás, ami a világ legnagyobb ilyen jellegű neutronforrása. A formális elköteleződés 2014-ben történt. Ennek – a nemzetközi infrastruktúrák esetében Magyarország által korábban soha el nem ért módon – 70 százaléka „in kind”, azaz magyar termék vagy szolgáltatás.
14	2.2 Bilaterális tudományos és technológiai együttműködések, (TÉT), nemzetközi kollaborációban megvalósuló kutatási témapályázatok		0,50	1,50	Kétoldalú (bilaterális) programokban való részvétel, valamint a kormányközi megállapodásokban vállalt tudományos és technológiai együttműködési programok feladatainak, valamint kétoldalú megállapodások keretében végzett kutatások támogatása.
15	2.3 Programalapú bilaterális kutatás-fejlesztési együttműködések		0,84	2,70	Nemzetközileg kiemelkedő, projektalapú KFI programok megvalósítása.
16	2.4 A magyar részvétel ösztönzése a Horizont 2020-hoz kapcsolódó közös programokban és Közös Technológiai Kezdeményezésekben		0,70	2,05	Specifikus témájú nemzetközi programokhoz illeszkedő felhívások, amelyek a következők: AAL, ECSEL, EUROSTARS, ERA-NET, EUREKA, EU_KP konzorciumépítő és H-2020 KKV fejlesztési eszköz rásegítő pályázati felhívás.
17	2.5 Az Európai Kutatási Tanács (ERC) fiatal kutatók számára meghirdetett pályázataihoz kapcsolódó hazai támogatások		0,35	0,45	Az ERC pályázatokban a 2. fordulóra jutott, de támogatást nem nyert, kiváló kutatók kutatási programjainak támogatása egy vagy két éven keresztül, amivel ösztönözhető projektjeik elindulása és a következő ERC pályázatuk sikeressége.
18	2.6 H2020 keretében „teaming” pályázatok kiegészítő támogatása		0,38	1,91	Az EU Horizont 2020 kutatási és innovációs keretprogramján belül, a „Kiválóság terjesztése, a részvétel szélesítése” alprogramban került meghirdetésre az ún. Teaming pályázat, amelynek célja kiválósági központok kialakítása az alacsonyabb KFI teljesítményű országokban nemzetközi szinten elismert, vezető európai intézmények segítségével.

19	6. jogcím: Kutatási témapályázatok támogatása			
20	6.1 Fiatal kutatók által kezdeményezett kutatási témapályázatok	0,90	3	A program célja a legfeljebb 45 éves kutató által kezdeményezett tematikus megkötés nélküli alap- vagy alkalmazott kutatások támogatása nemzetközi mércével is kiemelkedő tudományos eredmények elérése érdekében.
21	6.2 Kutatási témapályázatok	1,89	6,50	Olyan kutatói kezdeményezésű alapkutatások támogatása, amelyek nemzetközi mércével is kiemelkedő tudományos eredményekhez vezetnek, megalapozhatják az innovációs folyamatokat, és nem rendelkeznek tematikus megkötéssel.
22	2017. évi új kötelezettség	42,04		
23	2017. évi pályázatok keretösszege		90,21	

**A miniszterelnök 110/2017. (X. 31.) ME határozata
állami felsőoktatási intézmények kancellárjainak megbízásáról**

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 37. § (4a) bekezdésében foglalt jogkörömben eljárva, az emberi erőforrások minisztere előterjesztésére

a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen *Barta-Eke Gyulát*,
a Dunaújvárosi Egyetemen *Kiss Ádámot*,
a Kaposvári Egyetemen *dr. Borbás Zoltánt*,
a Magyar Képzőművészeti Egyetemen *Antal Józsefet*,
a Semmelweis Egyetemen *dr. Szász Károlyt*,
a Szent István Egyetemen *Magyar Ferencet*

– a 2017. november 16-ától 2020. november 15-éig terjedő időtartamra –;

a Testnevelési Egyetemen *dr. Genzwein Ferencet*

– a 2017. november 16-ától 2021. március 19-éig terjedő időtartamra –;

a Budapesti Corvinus Egyetemen *dr. Pavlik Líviát*,
a Budapesti Gazdasági Egyetemen *dr. Dietz Ferencet*,
a Debreceni Egyetemen *dr. Bács Zoltánt*,
a Miskolci Egyetemen *dr. Deák Csaba Tamást*,
a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen *dr. Nagy Zsombort*,
a Nyíregyházi Egyetemen *dr. Kvancz Józsefet*,
a Széchenyi István Egyetemen *dr. Filep Bálintot*

– a 2017. november 16-ától 2022. november 15-éig terjedő időtartamra –;

a Pannon Egyetemen *dr. Kovács Gyulát*

– a 2018. január 1-jétől 2019. augusztus 19-éig terjedő időtartamra –;

a Magyar Táncművészeti Egyetemen *dr. Győri Juditot*,
a Színház- és Filmművészeti Egyetemen *dr. Vonderviszt Lajost*

– a 2018. január 1-jétől 2020. december 31-éig terjedő időtartamra –;

az Eötvös Loránd Tudományegyetemen *dr. Scheuer Gyulát*,
a Pécsi Tudományegyetemen *Jenei Zoltánt*

– a 2018. január 1-jétől 2022. december 31-éig terjedő időtartamra –

a kancellári teendők ellátásával megbízom.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.